

آیات منتخبہ

SELECTED VERSES OF THE HOLY QURAN (PERSIAN)

AGHADIYVA GOVERNMENT IN ISLAM

Published by
ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD

ناشر: شرکت انتشارات بین المللی اسلام

چاپ اول : سال ۱۹۸۹ میلادی برابر با سال ۱۳۶۸ شمسی .

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است .

©1989 ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD

ISBN 1 85372 204 9

Printed by
Raqeem Press
Islamabad, Sheephatch Lane, Tilford,
Surrey GU10 2AQ U. K.

به مناسبت برگزاری جشن نخستین صدسال تاسیس جماعت احمدیہ جهانی

لا اله الا الله محمد رسول الله

شیفکار و سپردار جماعت احمدیہ پاکیزہ روح بر لال حشر

کار و معائنہ رندار، شکیو و شہادت بر کالبد خود میہماں نموده

و با خلوص نیت بدیہ معتمد خود را به حضور خوانند کارگزاری

تقدیم مینماید .

ردیف	عنوان	صفحه
۱	الله	۱
۲	فرشتگان	۹
۳	قرآن مجید	۱۳
۴	پیامبران	۱۹
۵	پیامبر اکرم اسلام (ص)	۲۸
۶	نماز	۳۴
۷	روزه	۳۶
۸	زکوه	۳۸
۹	حج و کعبه	۴۳
۱۰	ارسال پیام مقدس نزد بشریت	۴۷
۱۱	آداب معاشرت، اخلاق و کردارها	۵۱
۱۲	اصول اساسی نظام اقتصادی	۵۹
۱۳	جهاد، بالاترین تلاش در راه خدا	۶۲
۱۴	چگونگی و ماهیت مومنین	۶۷
۱۵	حقوق مساوی برای مردان و زنان	۷۳
۱۶	حرام نمودن ربا	۷۷
۱۷	پیشگویی‌ها	۸۰
۱۸	مطالبی درباره طبیعت	۸۵
۱۹	پاره‌ای از عبادات	۹۰
۲۰	برای حفظ کردن سوره‌های کوچک	۹۵

ویساج

هریک از آیه‌های قرآن را معانی ساده و روشنی است حتی اگر تلاوت‌کننده برای اولین بار نیز ترجمه آنرا بخواند از مفهوم آن یک حالت نشاط روحانی به او دست می‌دهد، مضافاً هر آیه بخشی از یک سیستم والای تکامل یافته را تشکیل می‌دهد که از طرق گوناگون رازهای نهفته‌ای را آشکار می‌سازد.

می‌توان گفت: بمانند یک مجموعه بزرگ مخابراتی پیوندی مستمر در آیه‌ها و سوره‌های قبلی و بعدی مشهود است و توضیحات فوق نمایانگر این مسئله می‌باشد.

الف: گرچه ترجمه مطمئن و بسیار دقیق قرآن می‌تواند از نظر انتقال مفاهیم متنوع و بسیار غنی راهگشا باشد اما برآستی نمیتوان مدعی گردید که ترجمه این کتاب آسمانی توان انتقال و ارائه کامل این پیام الهی را داراست.

ب: بنحوی که فوقاً ذکر گردید، دشوار و حتی غیرممکن خواهد بود اگر ادعا گردد منتخبی از آیات، از حیث ارتباط آن به موضوعی که مدنظر است میتواند نمایانگر الگوی کافی و کاملی از آن بحساب آید. وانگهی چنانچه ما تعدادی از آیه‌های قرآن را بعنوان معرف سیستم اقتصادی انتخاب کنیم به همان حیث که مذکور شد مسئله با رکود مواجه میگردد، چه بسا که نظام اقتصادی اسلامی که در آیات متعددی از قرآن آمده است ارتباط مستقیمی با این امر نداشته باشد.

با توجه به این مطلب که بخش قابل توجهی از جمعیت دنیا بلحاظ تنوع در زبان، فرهنگ و ملیت‌ها از نعمت مطالعه این کتاب

محرومند، لذا لزوم انجام سریع این امر خطیر در این وضعیت حساس کاملاً مشهود است.

راستی چقدر دردناک است که پس از گذشت ۱۴ قرن کتاب آسمانی به بیش از چند زبان ترجمه نگردیده، حال آنکه براساس گزارش انجمن انجیل کتاب انجیل تاکنون به ۱۸۰۸ زبان ترجمه گردیده است.

با توجه به اهمیت موضوع، فرقه اسلامی احمدیه این کار مهم و بزرگ را شروع نموده و تا سال ۱۹۸۹ که مصادف با نخستین صد ساله سال تأسیس فرقه اسلامی احمدیه است ترجمه قرآن به ۵۰ زبان خاتمه یافته، مضافاً در جوار این کار بزرگ مساعی لازم در جهت تدوین جزواتی از قرآن بزبانهای مختلف نیز بعمل آمده است بمنظور عرضه نمودن مناسب‌ترین روش برای آندسته از خوانندگان که اطلاعات اندکی از قرآن دارند عناوینی از آیه‌های قرآنی که متضمن تعالیم بنیادی اسلام است را برگزیده‌ایم و امید و دعای خیر داریم که حاصل کار ما نیاز تشنگان کسب اطلاعات وافر در این زمینه را برطرف ساخته و موجب ابراز علاقه جدیدی در جهت شناخت رهنمودهای متعالی که در کتب این کتاب مقدس نهفته است بگردد.

با لطف و عنایت خدای متعال فرقه اسلامی احمدیه کار ترجمه قرآن مجید به زبانهای،

بنگالی، دانمارکی، هلندی، انگلیسی، فانتی، فیجی، فرانسه

آلمانی، گرومکھی، هوسا، هندی، اندونزی، ایتالیائی

لیکائیو، لوگوندا، پرتغالی، اسپرانتو، سوهیلی، سوئدی

اردو و پروبا

را تکمیل نموده و مفتخر است که به اطلاع برساند ترجمه قرآن مجید به ۲۰ زبان بشرح ذیل نیز آماده انتشار بوده و برای چاپ ارائه خواهد گردید،

این زبانها عبارتند از:

آلبانی، آسامی، چینی، گجراتی، ژاپنی، کره‌ای، مالانیا ئی
ماندلی، ماراتانی، نروژی، پشتو، لهستانی، سندی
اسپانیائی، سوئدی، تامیلی، تلگومی، ترکی، ویتنامی، و
کنری.

بمنظور دسترسی به این ترجمه‌ها و مطرح نمودن هر سئوالی میتوان
بطور مستقیم با ناشران آن و یا با فرقه اسلامی احمدیه، تماس
حاصل نمود.

لازم به توضیح است که عنوانهای ارائه شده از متن قرآن کریم
به خاطر تفکیک موضوعات، در نظر گرفته شده و نبایستی آنها را
به عنوان بخش کامل و جامعی از قرآن تلقی نمود.
آیه‌هایی که در این جزوه انتخاب گردیده‌اند توسط "حضرت میرزا
ظاهر احمد" که امام جماعت اسلامی احمدیه در سراسر دنیا
می‌باشند، بعمل آمده است.

اللَّهُ

الله، نام برترین وجود است. در زبان عربی کلمه الله هرگز برای شیئی یا وجودی دیگر به کار نرفته است. در زبانهای دیگر، اسمهایی که برای خداوند هست، همگی حالت صفتی دارند و معمولاً به صورت جمع به کار می‌روند. حال آنکه کلمه "الله" هرگز به صورت جمع به کار نرفته است. از آنجا که در زبان انگلیسی این کلمه معادلی ندارد. همان کلمه "الله" در سراسر ترجمه به کار رفته است.

(من) بنام الله که بینهایت
بخشنده (و) همواره رحم کننده
است (می خوانم). (۱)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

هر(گونه) ستایش (فقط) از آن الله است
(که) پروردگار عالمیان (است). (۲)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②

بینهایت بخشنده (و) همواره
رحم کننده است. (۳)

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③

(و) صاحب ساعت پاداش و کیفر است. (۴)

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④

(ای خدا، ما) فقط تو را می پرستیم
و فقط از تو یاری می طلبیم . (۵)

إِيَّاكَ تَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾

ما را به راه راست هدایت فرما . (۶)

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾

به راه کسانی که به آنان نعمت عطا
کرده ای، نه بر آنانکه (بعدا) "خشم
تو نازل شده (است) و نه آنانکه (بعدا)"
گمراه (شده) اند . (۷)

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ
الْمَغضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

الفاتحة: ۱ - ۷

آنچه در آسمانها و در زمین
است خدا را تسبیح می گوید و او
غالب (و) صاحب حکمت است . (۲)

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

پادشاهی آسمانها و زمین از آن
اوست ، او زنده میکند
و می میراند و او بر هر چیزی
تواناست . (۳)

لَهُ مَلِكٌ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣﴾

او هم اول است و هم آخر است
و هم ظاهر است و هم باطن است
و او هر چیزی را میداند . (۴)

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٤﴾

او آسمانها و زمین را در شش
زمان آفریده است ، سپس محکم بر
عرش استوار شد ، او هم میداند
آنچه را که در زمین داخل

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا

میشود و هم آنچه را که از آن خارج میشود و هم آنچه را که از آسمان نازل میشود و هم آنچه را که بسوی آن بالامیرود و شما هر جا بروید او با شماست و الله از اعمالتان بخوبی آگاه است. (۵)

يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَرْجِعُ فِيهَا وَهُوَ
مَعَكُمْ أَيَّن مَأْكُتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٥﴾

پادشاهی آسمانها و زمین از آن اوست و همه امور (برای تصمیم گیری) بسوی او بازگردانده میشود. (۶)

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٦﴾

او شب را در روز وارد میکند و روز را در شب وارد میکند و او مطالبی که در سینه هاست را بخوبی میداند. (۷)

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ
بِدَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾

ای مردم به الله و رسول او ایمان آورید و انفاق کنید از آنچه که (پس از قومه های قبلی) شما را مالک آن قرار داده است پس، از شما کسانی که ایمان آورده اند و در راه خدا انفاق میکنند، اجر بزرگی به ایشان میرسد. (۸)

ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ
كَبِيرٌ ﴿٨﴾

الحديد: ۲ - ۸

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾

الله را تسبیح میگوید، آنچه که در آسمانها و در زمین است هم پادشاهی از آن اوست و هم ستایش از آن اوست و او به هر چیزی تواناست. (۲)

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرًا وَمِنْكُمْ مُؤْمِنًا وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣﴾

اوست که شما را آفریده است، پس بعضی از شما کافر میشوند و بعضی مومن، و الله اعمالتان را می بیند. (۳)

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٤﴾

او آسمانها و زمین را جهت منظور خاصی آفریده است و او صورتهای شما را ساخته است و صورتهای شما را بسیار نیکو ساخته است و بازگشت شما بسوی اوست. (۴)

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلَمُونَ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بَدَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾

آنچه که در آسمانها و در زمین است، را میداند و نیز آن عملی را میداند که پنهان میکنید یا آشکار میکنید و الله مطالب دلها را هم میداند. (۵)

التغابن: ۲ - ۵

التغابن: ۲ - ۵

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ يُخْرِجُ الْحَمِيَّ مِنَ الْعَمِيَّتِ

الله یقیناً " شکافنده دانه‌ها و هسته‌هاست، او زنده را از مرده برمیآورد و برآورنده مرده از

زنده (است). خدایتان این است
پس بگوئید شما به کجا
بازگردانیده میشوید. (۹۶)

وَمُخْرِجِ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمْ اللَّهُ فَأَنَّى
تُؤْفَكُونَ ﴿٩٦﴾

او آشکارکننده صبح است و او
شب را برای آرام و خورشید و
ماه را وسیله حساب نموده است
این اندازه اوست که
غالب (و) بسیار داناست. (۹۷)

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٧﴾

و همانست که برایتان ستارگان
را آفریده است تا شما بوسیله
آنها در مشکلات زمین و دریا راه
را پیدا کنید. ما برای قوم
اهل دانش نشانه‌های آشکار بیان
کرده‌ایم. (۹۸)

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي
ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿٩٨﴾

و همانست که شما را از نفسی
آفریده است پس بعد از آن او
(برایتان) یک جایگاه موقت و
یک جایگاه دائمی تعیین کرده
است. ما برای مردم فهمیده
نشانه‌های آشکار بیان کرده‌ایم. (۹۹)

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ
وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٩﴾

و همانست که از آسمان آب
نازل کرده است. پس (ببین

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ

نَبَاتٍ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ
 حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ
 دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ
 مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُشْتَبِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا
 أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۱۵۱﴾

چگونه) بوسیله آن ما هرچیز را
 روئیدنی را بوجود آوردیم و
 بوسیله آن کشت پدید آورده ایم
 که از آن ما دانه‌های بر رویهم
 قرار گرفته را برمی‌آوریم و از
 درخت خرما یعنی از بسن آن
 میوه‌های سر به زیر (درمی‌آوریم)
 و جنین باغهای انگور و زیتون
 و انار (برمی‌آوریم) که بعضی از
 آنان مشابه همدیگر و (بعضی)
 مختلفند. وقتی (از هر یک از آن
 درختان انواع) میوه به بار
 می‌آید، آنگاه میوه آنرا و
 (حالت) رسیدنشان را ببینید، در
 آن برای مردم مومن یقیناً
 نشانه‌های (بسیار) میباشند. (۱۵۰)

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ
 وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحٰنَهُ وَتَعٰلٰى عَمَّا
 يَصِفُوْنَ ﴿۱۵۱﴾

الأنعام: ۹۶ - ۱۰۱

و آنان برای الله از جنها
 شریک قرار داده‌اند، در حالیکه
 او (خدا) آنها را آفریده است
 و آنها به دروغ (و) بدون علم
 برای او پسران و دخترانی درست
 کرده‌اند. او پاک است و آنچه
 آنها بیان میکنند از آن برتر
 است. (۱۰۱)

الانعام: ۶۹ - ۱۰۱

بغیر از الله هیچ معبودی نیست. صاحب حیات کامل (و در ذات خود) قائم و قائم کننده (همه) است. (هرگز) او را چرت نمیگیرد و (احتیاج به) خواب ندارد. آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است (همه) از آن اوست. کیست که در محضر او بدون اجازت اش شفاعت کند؟ از آنچه روبروی آنان است و از آنچه پشت سر آنان است، آگاه میباشد.

و (آنان) نمیتوانند بدون رضایت او بر چیزی از علم او احاطه نمایند. علمش شامل بر آسمانها و زمین است. و نگهداری آنها بر او گران نیست و او بلند قدر (و) با عظمت است. (۲۵۶)

البقره: ۲۵۶

الله کسی است که بجز او معبودی نیست، او پنهان و آشکار را میداند، او (خدای) بینهایت بخشنده (و) همواره رحم کننده است. (۲۳)

(حق اینست که) الله کسی است

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٦﴾

البقرة: ۲۵۶

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالشَّهَادَةُ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٣﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ

که بجز او معبودی نیست، او پادشاه است (خود) پاک است و دیگران را پاک میکند (خود او) از هر عیبی منزّه است (و دیگران را محفوظ نگه میدارد) به همه امان میدهد و بر همه ناظر است و غالب است و همه دل شکستگان را پیوند میدهد، صاحب شان بزرگی است، آن چیزهایی را که اینان شریک او قرار میدهند الله از آنان پاک است. (۲۴)

(حق اینست که) الله آفریدگار هر چیزی است و هم ابداع کننده هر چیزی است و او شکل دهنده مناسب حال هر چیزی است، او دارای صفات بزرگ بسیاری است، آنچه که در آسمانها و زمین است او را تسبیح میگوید و او غالب (و) صاحب حکمت است. (۲۵)

الحشر: ۲۳ - ۲۵

السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهِمُّ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ
الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٥﴾

هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٥﴾

الحشر: ۲۳ - ۲۵

فرشتگان

معنی تحت‌اللفظی کلمه " ملک "، پیام‌آور یا مأمور است. فرشتگان پیام‌های خداوند را حمل می‌کنند و اراده وی را در سراسر گیتی به انجام میرسانند .

به این ترتیب فرشتگان بخشی از نظامی هستند که خداوند برای به انجام رساندن اراده خویش هم در عالم مادی و هم در عالم روحانی برگزیده است .

در عالم روحانی، تأثیر فرشتگان مستقیم و بی‌واسطه است. لذا ناباوری نسبت به فرشتگان، به معنی بستن شاهراهی است که از آن نور خداوند به سوی بشر می‌آید .

هرگونه ستایش فقط از آن الله است که آفریننده آسمانها و زمین (طبق یک نظام تازه) است (و) فرشتگان را در حالتی رسول قرار داده میفرستد، که آنان گاهی دارای دو بال و گاهی سه و گاهی چهار (بال)

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أجنحةٍ مثنى وثلاث ورباعٍ يزيدُ في الخلقِ

مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾

فاطر: ۲

هستند، (و) او در آفرینش (بال فرشتگان) هر قدر که بخواهد می‌افزاید، الله بر همه چیز توانا است. (۲)

فاطر: ۲

(به آنان) بگو: هر کس دشمن جبرائیل باشد پس (باید بداند که) او این (قرآن) را به اذن الله بر قلب تو نازل نموده در حالتیکه آنچه را که در دستانش داشت تصدیق می‌کرد و (آن وسیله) هدایت و بشارت برای مومنان (بود و) هست. (۹۸)

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيْلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَيَّ قَلْبًا بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيَّنَّتْ يَدِيهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٨﴾

(و نیز باید بخاطر بسپارد) که هر کس دشمن الله و فرشتگان و پیامبران او و جبرائیل و میکائیل باشد، آنگاه یقیناً "الله (نیز) دشمن چنین کافرانی می‌باشد. (۹۹) البقره: ۹۸-۹۹

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيْلَ وَمِيكَئِلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٩﴾

البقره: ۹۸ - ۹۹

رو بسوی مشرق و مغرب گردانیدن شما نیکوکاری نیست بلکه به نیکوکاران کامل کسانی هستند که به الله، روز بازپسین، فرشتگان، کتاب (الهی) و به همه پیامبران ایمان آورنده و بسبب محبت او

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوْا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ وَءَاتَىٰ

(الله) نسبت به خویشاوندان و یتیمان و بینوایان و مسافران و سئوال کنندگان و غلامان، (مقداری از) مال (خود) را به ایشان بدهند و نماز را بپادارند و زکات دهند و هرگاه عهدهی (با کسی) بستند، وفا کنندگان و (مخصوصاً " در تنگ دستی و در بیماری و هنگام جنگ، تحمل کنندگان (نیکان کامل) میباشند. اینان کسانی اند که (متعهد به عهد خویش و راستگو هستند و چینیان کسانی متقی (کامل) میباشند (۱۷۸)

البقره: ۱۷۸

با این رسول (خدا) آنچه از سوی پروردگارش (بر او) نازل شده، ایمان آورده و مومنان (نیز ایمان آوردند) .

همگی به الله و فرشتگانش و کتابهایش و فرستادگانش ایمان آوردند. (و میگویند که) هیچ فرقی بین رسولان او نمیگذاریم و (نیز) گویند: شنیدیم و اطاعت کردیم. (اینان دعا میکنند که) پروردگارا! آمرزش تو را

أَمْالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي
الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ
وَالْمُؤْتُونَ بِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ
فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٨﴾

البقره: ۱۷۸

أَمَّنَ الرَّسُولَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ
كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكَاتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفِرُّ
بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا

عُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٦﴾

البقرة: ٢٨٦

(می‌جوئیم) و بازگشت (ما) بسوی
توست . (٢٨٦)

البقره : ٢٨٦

الله پیامبران خویش را از
فرشتگان انتخاب میکند و (نیز
بدینگونه) از انسانها، الله
شنوای (دعاها و) بسیار بینا
(بر احوال) است. (٧٦)

الحج : ٨٦

ای اهل ایمان ایه الله و (به)
پیامبر او و بآن کتاب که او
بر پیامبر خود نازل کرده است
و بآن کتاب که او قبل (از این)
نازل نموده است، ایمان آورید
و هر کس الله و فرشتگان او را
و کتابها و پیامبران او را و
روز بازپسین را انکار کند آن
گاه (بدانید که) او در گمراهی
سخت افتاده است . (١٣٧)

النساء : ١٣٧

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ
النَّاسِ إِنَّ رَبَّكَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٦﴾

الحج : ٧٦

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ
الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ
مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٧﴾

النساء: ١٣٧

قرآن کریم

قرآن نامی است که خداوند بر کتاب نازل شده از جانب خویش برای پیامبر گرامی اسلام داده است، کتابی که دربردارنده شریعت نهایی برای انسان است. کلمه "قرآن" به معنی کتابی است خواندنی و قرآن در حقیقت هم کتابی است که بیشتر از هر کتابی در دنیا قرائت می‌شود.

همچنین این کلمه به معنی کتاب یا پیامی است برای ابلاغ به جهانیان.

قرآن تنها کتاب یا پیام وحی شده‌ای است که هیچ محدودیتی ندارد، چرا که کتب دیگر مختص زمان و مردمی خاص هستند، حال آنکه قرآن در هر زمان و برای همه اقوام راهنماست.

من (الله) از همه بیشتر میدانم. (۲)

آل۱۵

این کتاب کامل است، در این (امر) شکی نیست، برای پرهیزکاران (موجب) هدایت است. (۳)

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى

البقرة: ۲ - ۳

البقرة: ۲ - ۳

إِنَّهُمْ لِقُرْءَانٍ كَرِيمٍ ﴿٧٨﴾

یقیناً " (این) قرآن بسیار
با عظمت است. (۷۸)

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٩﴾
الواقعة: ۷۸ - ۷۹

و در کتابی سرّی موجود
است. (۷۹)
الواقعه: ۷۸-۷۹

فِيهَا كُنُوزٌ كَثِيرَةٌ ﴿٨٠﴾
البينة: ۴

که در آنها احکام پایدار
باشند. (۴)
البینه: ۴

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيًّا
نَفْسَعُرْمَنَهُ جُلُودَ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ
جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ
يَهْدِي بِهِ ۖ مَن يَشَاءُ ۖ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَسَالُهُ مِّنْ
هُدَاهِ ﴿٢٤﴾

الزمر: ۲۴

الله اوست که بهترین سخن
یعنی آن کتابی را فرود آورده
است که متشابه است و مضمونهای
آن بینهایت عالی، کسانی که از
پروردگار خویش میترسند، با
خواندن آن موی بدنهایشان راست
میشود، سپس پوستهایشان و
دلهایشان نرم شده بسوی ذکر
الله متمایل میشوند، این
(قرآن) هدایت الله است (قرآنی
که مالک هدایت آن الله است)
که بوسیله آن هر که را بخواهد
هدایت میدهد و الله هر که را
گمراه قرار بدهد هیچکس
نمیتواند او را هدایت کند. (۲۴)

الزمر: ۲۴

حَمَّ ﴿٢﴾

(این سوره از سوی خدای)
حمید و مجید(نازل شده است). (۲)

وَأَلَكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٣﴾

به این کتاب قسم میخوریم
(آنرا بطور شهادت ارائه میکنیم)
که آشکارا مضمون خود را بیان
میکند. (۳)

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

این کتاب را قرآن قرار داده ایم
چنان(قرآنی) که به (زبان) عربی
است تا شما بیاندیشید. (۴)

وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلَىٰ حَكِيمٍ ﴿٥﴾

و آن(قرآن) کتاب مادر است و
نزد ما صاحب شان بسزرگ (و)
بسیار حکیمانه است. (۵)

الزخرف: ۲ - ۵

الزخرف: ۲ - ۵

ما بر آسمانها و زمین و کوهها
امانت کامل(شریعت) را ارائه
کردیم ، اما آنان از حمل آن
سرباز زدند و از آن ترسیدند
و (اما) انسان آنرا حمل کرد
یقینا" او بسیار ستمکار(و) از
عواقب آن بی پروا بود. (۷۳)

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ
فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ
كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٣﴾

نتیجه (حمل بار شریعت ما) چنین
شد که الله مردان و زنان

لِعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ

منافق و مردان و زنان مشرک را عذاب داد و بر مردان مومن و زنان مومن فضل نمود و الله بسیار آمرزنده (و) همواره رحم‌کننده است. (۷۴)

الاحزاب: ۷۳-۷۴

تو (بآنها) بگو (که) اگر تمامی انسان و جن (نیز) جهت آوردن نظیری برای این قرآن جمع شوند (باز هم) نخواهند توانست اگرچه آنان یاور یکدیگر باشند. (۸۹)

و ما در این قرآن یقیناً "هر امر (ضروری) را از ابعاد گوناگونی بیان کرده ایم. باز (هم) بیشتر مردم اجتناب کردند از هرامری بجز کفر (اختیار نمودن را). (۹۰)

بنی اسرائیل: ۸۹-۹۰

پس آیا او (شخصی) که از طرف پروردگار خویش بر دلیلی روشن (برقرار) است و بدنبال آن نیز از طرف (خداوند) شاهی می‌آید (که فرمانبردارش خواهد بود) و پیش از او نیز کتاب موسی (آمده) است (که وی را تأیید می‌کرد) و

وَالْمُشْرِكِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٤﴾

الاحزاب: ۷۳ - ۷۴

قُلْ لَنْ أَجْتَمِعَ الْإِنْسَ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا
الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ
ظَهِيرًا ﴿٨٩﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ
أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٠﴾
بنی اسرائیل: ۸۹ - ۹۰

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ
وَمِنْ قَبْلِهِ كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَٰئِكَ

(پیش از کلام او) برای مردمان امام و رحمت بود (آیا می‌تواند مانند مدعی کاذب باشد؟) آنان (پیروان راستین موسی، روزی یقیناً) به او ایمان می‌آورند و هر کس از گروههای مخالف انکار کند، جهنم جایگاه موعود اوست. پس (ای مخاطب) تو راجع به وی هیچ (گونه) شکی نکن. او یقیناً حق (و) از طرف پروردگارت است ولی بیشتر مردم ایمان نمی‌آورند. (۱۸)

هود : ۱۸

و این (قرآن) کتابی (عظیم‌الشان) است که ما نازل کرده‌ایم (و آن) جامع برکات است (و) آن (کلام) که پیش از آن بود تکمیل‌کننده آن است (و) ما آنرا نازل کرده‌ایم که تو بوسیله آن مردم را هدایت کنی) و تا تو ام‌القری (یعنی اهل مکه) را و آنها نیک‌هوس را (زندگی) می‌کنند را بترسی

الانعام : ۹۳

يُؤْمِنُونَ بِهِ، وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ، مِنَ الْأَحْزَابِ فَالْتَأَرْ
مَوْعِدَهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٨﴾

هود : ۱۸

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبْرُوكٌ مُصَدِّقٌ لِّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَلِنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا

الأنعام : ۹۳

أَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي
وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا

المائدة: ٤

امروز من برای (سهره) تان دین
شمارا کامل کردم و نعمت خود را
بر شما تمام نمودم و اسلام را
بعنوان دین برایتان پسندیدم.

المائدة: ٤

و این (قرآن) چنین کتابی است
که ما نازل کرده ایم (و این)
با برکت است پس از این پیروی
کنید و تقوی اختیار کنید، تا
بر شما رحم گردد. (١٥٦)

الانعام: ١٥٦

و ما در قرآن آهسته آهسته آن
(تعالیمی را) نازل میکنیم که
برای مومنان شفا و رحمت است
و ستمکاران را تشنهها نار زیان
میافزاید. (٨٣)

بنی اسرائیل: ٨٣

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَأَتَّقُوا
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٦﴾

الأنعام: ١٥٦

وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَاهُوشَفَاءٌ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ
وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا آخْسَارًا ﴿٨٣﴾

بنی اسرائیل: ٨٣

انبیاء

قرآن مجید تاکید می‌ورزد که خداوند سبب ارشاد و هدایت را برای همه آدمیان فرستاده است و این تائیدکننده راستی و برحق بودن پیامبران است.

پیامبران، در زمانهایی خاص از تاریخ نزد مردمی خاص گسیل شده‌اند که آنها را به سوی خدا ارشاد کنند. پیامبر گرامی اسلام آخرین پیامبر صاحب شریعت بود و لذا پیام اسلام بر تمام کتب و شریعت‌های پیشین قلبه و برتری یافته است. پیامبری فقط از طریق اسلام تداوم یافت اینک پیامبران ظهور می‌یابند که نور پیامبر اکرم را باز تابانند و نه اینکه شریعتی نوبیاورند.

قرآن نه تنها جنبه مثبت پیامبری را توصیف نموده بلکه ماهیت اعتراضی را که علیه همه پیامبران به عمل می‌آید، به تصویر درآورده است. فرعون، سمبول قرآنی نیروهایی است که در برابر پیامبران می‌ایستند.

اللہ پیامبران خویش را از فرشتگان انتخاب میکند و (نیز بدینگونه) از انسانها، اللہ شنوای (دعاها و) بسیار بینا (بر احوال) است. (۷۶)

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٦﴾
الحج: ۷۶

العج: ۷۶

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَن هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَن حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فسيروا فِي الْأَرْضِ فَأَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِبِينَ ﴿٣٧﴾

النحل: ٣٧

و یقیناً" ما در هر قومی پیا مبری فرستاده ایم، که (این حکم را ابلاغ کند) که (ای مردم) شما الله را عبادت کنید. و از سرکشان کناره بگیرید، پس برخی از آنان چنان (نیکو اثبات) شدند که الله آنها را هدایت کرد و برخی چنین بودند که بر آنان هلاکت لازم گردید. پس شما در (همه) سرزمینها بگردید و ببینید که عاقبت تکذیب کنندگان (انبیاء) چگونه شد. (٣٧)

النحل: ٣٧

و (ای انسان) تو آنوقت را بیاد آور) هنگامیکه پروردگارت به فرشتگان گفت که من در زمین خلیفه ای خواهم گذاشت (آنگاه ایشان) گفتند: آیا در آن کسی را قرار می دهی که فساد کند و خونریزی نماید؟ و حال آنکه ما تو را ستایش می کنیم و تو را از هر نقصی منزّه می دانیم. (آنگاه خدا) فرمود: براستی که من چیزی می دانم که (شما) نمی دانید.

البقره (٣١)

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

البقره: ٣١

همانطوریکه ما بر نوح و پس از او بر همه پیامبران وحی (نازل) کرده بودیم یقیناً " بر تو (هم) ما وحی (نازل) کرده ایم و ما بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اولاد (او) و عیسی و ایوب و یونس و هارون و سلیمان (هم) وحی (نازل) کرده بودیم و ما داود را (هم) یک کتاب (زبور) داده بودیم . .

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَاللَّيْتِينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿١٦٦﴾

و رسولانیند که خبر آنان را پیش (از این) به تو داده ایم و رسولانیند که ما ذکر آنان را برای تو نکرده ایم و الله با موسی بسیار سخن گفت .

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ﴿١٦٧﴾

النساء: ۱۶۴ - ۱۶۵

النساء: (۱۶۴) - (۱۶۵)

و (آنوقت را نیز بیاد آورید) هنگامیکه ابراهیم را پروردگارش با بعضی امور آزمود و (او) آنها را بجای آورد (پس از آن الله) فرمود: براستی که تو را امام مردم قرار می دهم. (ابراهیم)

وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا

يَتَأَلَّ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٥﴾ البقرة: ١٢٥

گفت: فرزندان مرا (نیسز امام قرار بده آنگاه الهه) فرمود: (آری اما) وعده من به ستماکاران نخواهد رسید.

البقره: (١٢٥)

و (ما) یقیناً" به موسی کتاب دادیم و پس از او (آن) پیامبران را (که می شناسید) فرستادیم. و به عیسی بن مریم (نیز) نشانه های آشکار دادیم و بوسیله روح القدس او را تأیید نمودیم (اما شما با همه ستیز کردید) پس (خودتان بگوئید که) آیا (این امر ناپسند نیست که) هرگاه پیامبری آنچه (از تعالیم) آورد که موافق نفستان نبود آنگاه تکبر نمودید؟ پس بعضی را تکذیب کردید و بعضی را کشتید.

البقره: (٨٨)

و ما بنی اسرائیل را از دریا عبور دادیم، آنگاه فرعون و لشکر او از راه سرکشی و ظلم

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ
رَسُولٌ بِمَا لَا تُهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ
فَفَرِّقَا كَذِبُكُمْ وَفَرِّقَا تَقْتُلُونَ ﴿٨٨﴾
البقرة: ٨٨

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
وَجُنُودَهُ بَعْثًا وَعَدُوًّا حَاقًّا إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَرْقُ قَالَ

تعقیبشان کردند. تا وقتی که احساس غرق شدن، او (و لشکرش را) دربر گرفت. آنگاه گفت که من ایمان میآورم بر آن (هستی مقتدری که) بنی اسرائیل ایمان آورده اند جز او هیچ معبودی نیست و من از فرمانبرداران راستین می‌شوم. (۹۱)

(گفتیم) آیا (تو) اکنون (ایمان می‌آوری؟) در حالیکه قبلاً "نافرمانی کردی، و از مفسدان بودی. (۹۲)

پس حالا ما بوسیله (بقای) جسم ترا نجات (جزئی) می‌دهیم تا برای کسانی که بعد از تو می‌آیند نشانه‌ای باشی و بسیاری از مردم بی‌شک از نشانه‌های ما غافلند. (۹۳)

یونس: ۹۱ - ۹۳

و بیان کن در این کتاب (آنچه از) ذکر مریم (که بر تو آمده) (مخصوصاً آن) هنگام را که او از نزد خویشاوندان خود (به سمت) مشرق جایی رفته بود. (۱۷)

ءَاٰمَنْتُۡ اَنَّهُۥ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا الَّذِیۡ ءَاٰمَنْتُۡ بِهٖ یُنۡوِیۡ اِسْرَءٰیۡلَ وَاَنَا مِنَ الْمُسْلِمِیۡنَ ﴿۹۱﴾

ءَاَلۡكُنَّ وَقَدَّ عَصٰیۡتَ قَبْلُ وَاَکُنۡتَ مِنَ الْمُفْسِدِیۡنَ ﴿۹۲﴾

فَالۡیَومَ نُنۡجِیۡکَ بِیَدِنَا لِنُکَوِّبَ لِمَنۡ خَلَقَ ءَایَۃً وَاِنۡ کَثِیۡرًا مِّنَ النَّاسِ عَنۡ ءَاٰیٰتِنَا لَٰغٰفِلُوۡنَ ﴿۹۳﴾
یونس: ۹۱ - ۹۳

وَاذۡکُرۡ فِی الْکِتٰبِ مَرِیۡمَ اِذۡ اَنۡبَدَتۡ مِنۡ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرِیۡفًا ﴿۱۷﴾

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا
فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٨﴾

و میان (خود و) آنها (خویشاوندانش) پرده ای افکند. (یعنی با قطع رابطه با آنها، خود را پنهان نمود) آنوقت فرشته کلام آورنده (جبرئیل) را بسوی او فرستادیم و او روبرویش بشکل بشری سالم ظاهر شد. (۱۸)

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٩﴾

(مریم به او) گفت: من از تو به خدای رحمن پناه میبرم، اگر در تو اندکی تقوی است. (۱۹)

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿٢٠﴾

(پس فرشته) گفت: من فقط فرستاده پروردگار تو هستم تا (طبق وحی) به تو پسری پاک بدهم (که به سن جوانی میرسد). (۲۰)

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسَّ سِنِي بَشَرًا وَلَمْ أَكُ بِغَيًّا ﴿٢١﴾

(مریم) گفت: من چگونه صاحب پسری میشوم در حالیکه تاکنون مردی مرا لمس نکرده (است) و من مرتکب کار بدی نشده ام. (۲۱)

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلِيُّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ

(فرشته) گفت: (اگر) همینگونه است (بدانگونه که تو گفتی، اما) پروردگارت چنین فرموده، که

این (امر) بر من آسان است و
 (ما این پسر را بدین خاطر می آفرینیم)
 تا او را برای مردمان نشانه‌ای
 قرار دهیم و (نیز) از سوی خویش
 (موجب رحمت (قرارش دهیم) و این
 (امر) در قضاى ما تعیین
 شده است. (۲۲)

آيَةٌ لِلنَّاسِ وَرَحْمَةٌ مِّنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢٢﴾

پس مریم او (بچه) را باردار شد
 و سپس او را بسوی مکانی دور برد. (۲۳)
 پس (وقتی که او بدانجا رسید آنگاه)
 دچار درد وضع حمل (گردید و درد)
 او را وادار کرده بسوی تنه
 (درخت) خرما برد (وقتی که مریم
 یقین حاصل کرد که او صاحب
 پسری میشود آنگاه با گمان
 اینکه انگشت نما خواهد شد)
 گفت: ای کاش من پیش از این
 می مردم و بیاد من محو
 می گشت. (۲۴)

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٣﴾

فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَلَيْتَنِي
 مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ﴿٢٤﴾

پس (فرشته) او را از سمت پائین
 ندا داده، گفت: (ای زن) غم
 مخور. الله از سمت پائین تو
 چشمه‌ای جاری کرده است (نزد آن
 رفته خود و بچه خویش را تمیز
 کن). (۲۵)

فَنَادَاهَا مِن تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ
 سَرِيًّا ﴿٢٥﴾

وَهَزَىٰ إِلَيْكَ بِمِجْنَعٍ الْخَلَّةَ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا
جَنِيًّا ﴿٢٦﴾

و (آن خرمایی (که نزد تو می باشد)
شاخه (آن) را گرفته بسوی خود
تکان ده که آن بر تو رطب تازه
فرو میریزد . (۲۶)

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَأَمَّا تَرِينٌ مِنَ الْبَشْرِ أَحَدًا
فَقَوْلِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ
إِنْسِيًّا ﴿٢٧﴾

پس (آنرا) بخور و (از چشمه آب هم)
بنوش و (خود و بچه را شسته) چشمان
خویش را روشن بدار ، پس اگر
(در این مدت) تو بشری را دیدی
آنگاه بگو ، من برای خدای رحمن
روزه ای نذر کرده ام . پس امروز
من با هیچ انسانی صحبت
نمی کنم . (۲۷)

فَأْتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا لِمَ يَمُرُّمُ لَقَدْ جِئْتِ
شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٨﴾

پس از آن او را سوار کرده نزد
قوم خود آورد . که آنان گفتند:
ای مریم تو کار بسیار بدی
کرده ای . (۲۸)

يَتَأَخَذَتِ هُنَّ مَمَّا كَانَتْ أَبْوَكُ أَمْرًا سَوْءًا وَمَا كَانَتْ
أُمًّا بَغِيًّا ﴿٢٩﴾

ای خواهر هارون پدرت آدم بدی
نبود و مادرت هم بدکاره نبود . (۲۹)

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ
صَبِيًّا ﴿٣٠﴾

پس او بسوی آن بچه اشاره کرد .
سپس مردمان گفتند ، ما با این
چگونه صحبت کنیم که (تا دیروز)
بچه ای در گهواره بود ؟ (۳۰)

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣١﴾

(پس از شنیدن این، پسر مریم) گفت: که من بنده الله هستم و او بمن کتاب داده و مرا نبی قرار داده است. (۳۱)

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣٢﴾

و من در هر کجا هم که باشم، او (وجود) مرا پر برکت قرار داده و تا وقتی که من زنده ام به من تأکید نماز و زکوة را نموده است. (۳۲)

وَبِرَأْيِ الْوَالِدِي وَالْوَالِدَاتِ وَمَنْ بَعَثْنَا فِي نِجْوَاتِنَا ﴿٣٣﴾

و به نیکوکاری با مادر برقرارم ساخت و مرا ستمکار و بدبخت قرار نداد. (۳۳)

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٤﴾

و سلامتی بر من نازل گردیده آنروزی که من متولد شدم و آنروز که می میرم و روزی که زنده گشته برانگیخته شوم (آنگاه نیز بر من سلامتی نازل گردانده خواهد شد). (۳۴)

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٥﴾

(بنگرید) این است عیسی پسر مریم (حقیقی) و این واقعه برآستی (درست) است که آنان (مردم) درباره آن شک داشتند. (۳۵)
مریم : ۱۷ - ۳۵

مریم : ۱۷ - ۳۵

پیغمبر اسلام

پیامبر در آگوست ۵۷۰ میلادی در مکه به دنیا آمد. نام "محمد" که به معنی ستایش شده است را به وی دادند.

هنگامی که پیامبر بیش از سی سال از عمرش می‌گذشت، عشق خداوند بیش از پیش در قلب وی جای گرفت و علیه چند خدایی و بسیاری از رؤسای مردم مکه طغیان نمود و در غاری واقع در دو سه مایلی مکه به تفکر می‌پرداخت. در سن چهل سالگی نخستین وحی را در همان غار دریافت داشت.

در آنجا نخستین آیات قرآن (سوره ۹۶ علق، آیه ۲ الی ۶) به وی امر شد که نام خدای یگانه را اعلام دارد، خدایی که انسان را بیافرید و بذر عشق به خدا و به هموعان را در قلب وی کاشت و در این آیات پیشگوئی شده که بشر انواع دانشها را از راه قلم فرا خواهد گرفت. این آیات فشرده‌ای هستند از همه قرآن.

ای نبی! ترا (در حالتی) فرستادیم
که تو هم شاهد (بر دنیا) هستی
هم مژده‌دهنده (به مومنان) و هم
ترساننده (کافران). (۴۶)

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا
وَنَذِيرًا ﴿٤٦﴾

و دعوت کنندۀ ای بسوی الله به
اذن او و خورشیدی درخشان. (۴۷)

و به مومنان بشارت ده که از
جانب الله به آنان فضل بسیار
بزرگی میرسد. (۴۸)

الاحزاب: ۴۷-۴۸

بگو (که) ای مردم! من بسوی
همه شما رسول خدا هستم که او
را سلطنت آسمانها و زمین حاصل
است جز او هیچکس معبود نیست.
او هم زنده میکند و هم می میراند
پس به الله و به رسول او ایمان
آورید که هم نبی است و هم امی
است (و) او به الله و به کلمات
او ایمان می آورد و از او پیروی
کنید تا شما هدایت
بیابید.

الاعراف: (۱۵۹)

و تو را بسوی همه فرزندان
انسان (که یکی از آنها هم از
حیطه رسالت تو بیرون نیست)
فرستاده ایم که (مومنان را) مژده
دهی و (کافران را) هشدار دهی
ولی بیشتر انسانها از این
حقیقت آگاه نیستند.

سبا: (۲۹)

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ، وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٧﴾

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٨﴾

الأحزاب: ۴۶ - ۴۸

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ
جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
الَّذِي الْأُمِّيُّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَكَلِمَاتِهِ، وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ﴿١٥٩﴾

الاعراف: ۱۵۹

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

سبا: ۲۹

و بتو از سوی خدا چنان اجری
میرسد که هیچگاه تمام نخواهد
شد. (۴)

وَإِنَّكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٤﴾

(علاوه بر آن ما قسم میخوریم که)
تو (در تعالیم خویش و عمل) بر
اخلاق اعلاسی استوار هستی. (۵)
القلم : ۴-۵

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾
القلم : ۴ - ۵

محمد پدر هیچکدام از مردان
شما نیست و اما رسول الله
است، بلکه (بیش از آن) مهر
پیامبران است و الله از هر
چیزی بخوبی آگاه است.
الاحزاب : (۴۱)

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن رَّسُولَ اللَّهِ
وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤١﴾
الأحزاب : ۴۱

برای شما (برای کسانی) که امید
دیدار الله و روز آخرت را دارند
و بسیار الله را ذکر میکنند
در رسول الله بهترین نمونه
است (که آنان باید از آن پیروی
کنند).

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ
يُرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَذِكْرٍ ﴿٢٢﴾
الأحزاب : ۲۲

الاحزاب : (۲۲)

یقیناً "الله و فرشتگانش برای
نبی، رحمت خود را نازل میکنند
ای مومنان! شما نیز بر این

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

درود بفرستید و برای ایشان دعا کرده ، سلامتی بطلبید .

ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٧﴾
الأحزاب: ٥٧

الاحزاب : (٥٧)

او (خدایی) است که رسول خویش را با هدایت و حقی فرستاده است تا آنها بر همه ادیان غالب کند ، و فقط الله (برای) گواه کافی است . (٢٩)

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٩﴾

محمد ، رسول الله است و کسانی که با او هستند ، علیه کافران شدت زیادی دارند ولی بیکدیگر بسیار ملامت میکنند و قتی که تو آنان را مینگری آنان را از شرک پاک و مطیع الله می یابی ، آنان در جستجوی فضل و رضای الله بسر میبرند ، شناخت آنان بوسیله نشان سجده ها بر چهره هایشان است ، این حالت آنان در تورات بیان شده است و در انجیل حالتشان بدینگونه بیان شده است که آنها مانند کشتی (هستند) که چون اولین بار سر از خاک برآورد ، شاخه ای است سپس آنها (بوسیله غذای زمینی

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرْتَهُمُ رُكْعًا سُجَّدًا يُبْتِغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمِثْلَهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْعَهُ فَكَازَرَهُ فَأَسْتَغَظَّ فَأَسْتَوَىٰ عَلَىٰ

و آسمانی) محکم کرد و آن روئیدگی محکمتر گردید، پس بر ریشه خود محکم استوار گردید تا اینکه مورد پسند زارع قرار گرفت، (نتیجه آن چنین میشود) که کفار با دیدن آنها خشمگین میشوند، الله به مومنان و مطابق ایمان عملکنندگان وعده داده است که به ایشان آمرزش و پاداش بزرگی میرسد.

الفتح: ۲۹ - ۳۰

بگو: (ای مردم!) اگر به الله محبت دارید، پس از من پیروی کنید (در اینصورت او نیز) نسبت به شما محبت خواهد داشت و گناهانتان را خواهد آمرزیده و الله بسیار آمرزنده (و) همواره رحم کننده است. (۳۲)

بگو: از الله و این رسول اطاعت کنید (پس) اگر روی گردانند آنگاه (بدانید که) الله کافران را هرگز دوست نمیدارد. (۳۳)

آل عمران: ۳۲ - ۳۳

سُورَةٌ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٠﴾

الفتح: ۲۹ - ۳۰

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٢﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِينَ ﴿٣٣﴾

آل عمران: ۳۲ - ۳۳

ای رسول! از طرف پروردگارت
 هر (کلامی که) بر تو نازل گردیده
 است آنرا (به مردم) برسان و
 اگر تو (چنین) نکردی آنگاه
 (گویا) تو پیام او را (اصلاً)
 نرساندی و الله ترا از (تهاجم)
 مردمان محفوظ خواهد نمود. الله
 کافران را هرگز راه (کامرانی)
 نشان نخواهد داد.

المائدة : (۶۸)

يَأْتِيهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ
 تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ
 النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾

المائدة : ٦٨

عبادات

نماز دومین رکن از ارکان پنجگانه اسلام است و نخستین رکن باور به یگانگی خداوند است. نماز نیرومندترین وسیله استقرار و تقویت پیوند انسان با خالق خویش و تقرب به وی است. نماز پدیده‌ایست پویا، خداوند به نماز گوش فرا می‌دهد و آنرا پاسخ می‌گوید. جنبه اسلامی نماز آن است که نمازخوان مستقیماً "و بی‌هیچ مانعی و با تمام وجود در برابر شکوه خداوند با اطمینان بر لطف و مرحمت و قدرت الهه کرنش می‌کند. هنگام نماز نیاز به واسطه میان انسان و خالق نیست.

در حالیکه به آنها چنین دستور داده شده بود که فقط خدای یکتا را بپرستند و عبادت را (فقط) مختص او کنند (در حالی که در سرشت نیک خود ثابت قدم باشند و) نیز به این امر حکم داده شده بودند که) نماز را با جماعت بپا کنند و زکوة دهند و همین دین (بر صداقت دائم) استوار است.

البینه : (۶)

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ﴿٦﴾

البینه : ۶

و جنها و انسانها را (فقط)
برای عبادت خود آفریده ایم.

الذاریات : (۵۷)

تو از (ساعت) زوال خورشید تا
تاریکی شب (در ساعات مختلف)
نماز را بنحو احسن بپای دار
و هنگام صبح خواندن (قرآن) را
(لازم بدان) هنگام صبح خواندن
(قرآن) یقیناً " (در درگاه خدا)
عملی مقبول است. (۷۹)

و هنگام شب، نیز بواسطه این
(قرآن) پس از کمی خوابیدن به
بیداری بگذران که آن بر تو
انعامی افزون است (بدینسان)
انتظار می رود که پروردگارت
ترا به مقامی ستوده برانگیزد. (۸۰)

بنی اسرائیل : ۷۹-۸۰

بر همه نمازها و (علی الخصوص)
نماز وسط کا ملا" مراقبت داشته
باشید. و برای الله با
فرمانبرداری کامل
بایستید.

البقره : (۲۳۹)

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿۵۷﴾

الذاریات : ۵۷

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِكَ السَّمِيسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ
الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿۷۱﴾

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ
رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ﴿۸۰﴾

بنی اسرائیل : ۷۹ - ۸۰

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ
وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿۲۳۹﴾

البقره : ۲۳۹

روزه

قرآن مجید، روزه گرفتن از سپیده تا هنگام غروب، در ماه رمضان را مقرر داشته است. روزه گرفتن مقرراتی است که بر پرهیزگاری می‌افزاید و دستیابی به تعالی روحی برای جوینده را سهل می‌گرداند. روزه‌دار از الطاف الهی آگاه می‌گردد و بدین ترتیب وی را یاری می‌نماید که از الطاف خداوند برخوردار گردد.

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! (همانا که) بر شما (نیز) روزه گرفتن واجب گردیده است. همان گونه که بر پیشینیان شما واجب گردیده بود تا بلکه شما (از ضعف‌های روحانی و اخلاقی) مصون شوید. (۱۸۴)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ
كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۸۴﴾

روزهای معدودی (روزه بگیرید) و هر شخصی از شما که مریض یا در سفر باشد، در روزهای دیگر باید تعداد (روزه‌ها) را تکمیل

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ
وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ

مَسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ وَأَنْ
تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٥﴾

البقرة: ١٨٤ - ١٨٥

کنده و کسانی که توانایی ایمن
(یعنی روزه) را ندارند، غذا
دادن به یک مسکین (برحسب
استطاعت بنا م) فدیة واجب است
و هرکس که کار خیری را با
اطاعت کامل پذیرا شود، برایش
بہتر است. و اگر شما علم
داشته باشید (میتوانید بفہمید
کہ) روزه گرفتن برایتان بہتر
است. (١٨٥)

البقرہ: ١٨٤ - ١٨٥

انفاق فی سبیل اللہ

جمع آوری مال که در قرآن مقرر گشته، هدف آن در نامش که زکات باشد نهفته است.

"زکات" به معنای تطهیرکننده و رشد دهنده است. پس از کاستن سهم جامعه از ثروت همگانی، این ثروت برای صاحبان آن تطهیر میگردد و با بکارگیری زکات در خدمت جامعه، رفاه رشد می یابد. زکات سومین رکن از ارکان اسلام است و منعکس کننده اهمیتی است که اسلام برای مسئولیت انسان در برابر هممنوع خویش قائل است.

و نماز را برپا دارید و زکات بدهید و یا عبادت گزاران خالص (خدا) او را خالصانه پرستش نمایید.
البقره: (۲۴)

وَأَقِمْوُ الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿۴۴﴾

البقره: ۴۴

پس (وقتی که خدا در رزق فراخی قرار میدهد، آنگاه ای قاری قرآن) می بایست حق بینوا و مسافر و خویشاوندان را ببخشی، این

فَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ذَٰلِكَ

امر بهتر است برای کسانی که رضای الله را می جویند و آنان رستگار هستند. (۳۹)

الروم : ۳۹

و در اموالشان حقیق
سؤال کنندگان و محرومین (هم)
بود.

الذاریات : (۲۰)

و کسانی که در اموالشان سهم
معینی برای سؤال کنندگان
است. (۲۵)

و برای آنانی کسه از سؤال
نمودن محروم هستند. (۲۶)

المعارج : ۲۰-۲۱

صدقات فقط برای فقیهان و
بینوایان میباشد و برای آنها
که جهت گردآوری این صدقات
مامور گردیده اند. نیز، برای
آنانی که تالیف قلبهایشان مطلوب
باشد و همینگونه برای اسیران
و بدهکاران و (برای آنانی که در
راه خدا (میجنگند) و برای مسافران
این وظیفه معین شده از الله
است و الله بسیار دانا (و) صاحب
حکمت است. التوبه : (۶۰)

خَيْرَ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿۳۹﴾

الروم : ۳۹

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿۴۰﴾

الذاریات : ۲۰

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿۴۵﴾

لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿۴۶﴾

المعارج : ۲۰ - ۲۶

إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ
عَلَيْهَا وَالْمَوْلَةَ فَلُوهُمُ فِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ
وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۶۰﴾

التوبه : ۶۰

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از آنچه که (ما) بشما داده‌ایم، انفاق کنید پیش از آنکه روزی فرا رسد که در آن (روز) نه هیچ نوع خرید و فروش، نه دوستی و نه شفاعت (موتیر) خواهد بود. (در راه انبیا آنچه را که می‌توانید انفاق کنید) و منکران (این دستور بر خویش) ستمکارانند.

البقره: (۲۵۵)

کسانی که اموالشان را در راه‌الله انفاق می‌کنند (این عملشان) مثل دانه‌ای است که هفت خوشه برویاند (و) هر خوشه دارای صد دانه باشد. و الله برای هر کس که بخواهد (از اینهم) بیشتر می‌افزاید. و الله وسعت‌دهنده (و) داناست. (۲۶۲)

کسانی که اموالشان را در راه‌الله انفاق می‌کنند پس از آنکه انفاق کردند نه منت می‌نهند و نه آزاری می‌رسانند. پاداش آنان نزد پروردگارشان (محفوظ) است و

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفِيعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٥﴾

البقره: ۲۵۵

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سَنَابِلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٢﴾

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَمْ يَأْتِيَهُمْ مَأْنَعٌ مِمَّا أَنْفَقُوا مَنَّا وَلَا آذَىٰ لَهُمْ

ایشان هیچگونه بیمی (در مورد آینده) نخواهند داشت و ایشان (از گذشته خویش) اندوهگین نخواهند شد . (۲۶۳)

البقره : ۲۶۲ - ۲۶۳

و کسانی که اموالشان را برای خوشنودی اللہ و برای استواری خودشان انفاق میکنند ، مثل (انفاق) آنان مانند آن باغی است که در جای بلند قرار گرفته (و) باران تند بر آن فرو آمده باشد (که بدان سبب) محصولش دو چندان شود پس (وضعش چنان باشد که) اگر باران تند بر آن نبارد ، باران اندک (بر آن کفایت میکند) و اللہ بر آنچه که (شما) میکنید بیناست .

البقره : (۲۶۶)

کسانی که اموال خود را شب و روز پنهانی و آشکارا (در راه اللہ) انفاق میکنند برای آنان اجرشان نزد پروردگارشان (محفوظ) است . و آنان هیچگونه بیمی (در مورد آینده شان) نخواهند داشت و آنان (از ضررهای

أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۲۶۳﴾

البقره : ۲۶۲ - ۲۶۳

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَنْبِيئًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَكَانَتْ أَكْطَافَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطُلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۲۶۴﴾

البقره : ۲۶۶

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ بِالْإِثْمِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ

گذشته) اندوهگین نخواهند
گشت .

البقره : (۲۷۵)

(بشنو) شما برای این خواننده
میشوید که در راه الله انفاق
کنید و برخی از شما بخل پیشه
هستید و هر کس بخل ورزد به
خویشتن بخل ورزیده ، وگرنه
الله بی نیاز و شما محتاج
هستید و اگر شما روی گردانید ،
آنگاه قومی دیگر را بجای شما
میاورد و آنها مانند شما (سست)
نخواهند بود .

محمد : (۳۹)

﴿ ۲۷۵ ﴾ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

البقره : ۲۷۵

هَٰذَا نَدْعُوكُمْ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلُ
عَنْ نَفْسِهِ ۗ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِن
تَتَلَوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا
أَمْثَلَكُمْ ﴿ ۳۹ ﴾

محمد : ۳۹

حج بیت الله الحرام

قرآن به همه مسلمین دستور می‌دهد که در سراسر عمر خویش به شرطی که از عهده آن برآیند و راه سفر بی‌خطر باشد، زیارتی به مکه داشته باشند.

مرکز این زیارت "کعبه" است که طبق روایت قرآن، نخستین خانه‌ایست که برای پرستش خدا بنا نهاده شده. هدف از حج آن است که در قلب همه مسلمین یک احساس برادری جهانی پدید آید و از طریق پاره‌ای مراسم، این نکته در ذهن زائران جای گیرد که نقطه کانونی حیات آنان، خداوند است.

یقیناً "کسانیکه کافرند و از راه الله و رفتن بسوی خانه خدا که ما آنرا برای بهره‌مندی همه انسانها قراردادده‌ایم باز میدارند (در حالیکه آن خانه خدا را ما برای همه انسانها قراردادده‌ایم) هم برای آنهاست که در آن نشسته خدا را عبادت میکنند و هم برای آنانی که در جنگلها زندگی میکنند و هرکس بخواهد در آن از راه ستم کجی بوجود آورد، او را عذابی دردناک میدهیم. (۲۶)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ
وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً
الْعَٰكِفِ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَن يُرِدْ فِيهِ بِالْحَٰكِمِ
يُظَلِّمْ نَفْسَهُ مِن عَذَابِ إِلَٰهِهِ ﴿٢٦﴾

و (بیاد آر) هنگامیکه به ابراهیم در مکان بیت الله سکونت دادیم (و گفتیم) که هیچ چیز را شریک ما قرار نده و خانه مرا برای طواف کنندگان و ایستادگان برای عبادت و برای رکوع و سجده کنندگان پاک بدار. (۲۷)

و میان همه مردم اعلام کن که آنها با نیت حج نزدت بیایند هم پیاده و هم با هر مرکبی که بعلت سفر طولانی لاغر شده باشد (چنین سوارانی) از راههای عمیق و دور عبور نموده می آیند. (۲۸)

تا آنها (زوار) بنگرند آن منافع را که برای آنها (مقرر شده) است و در روزهای معین الله را یاد کنند بسبب نعمتهایی که به آنها داده ایم. (یعنی) از انواع بهائم (مانند گاو و شتر) پس بخورند گوشت آنان را و بخوراند فقیران بیچاره را. (۲۹)

پس آلودگیها را از خود دور

و اذْبُونَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكَ فِي شَيْئًا وَطَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٢٧﴾

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَا تَوَكَّلْ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٨﴾

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَاكْلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ﴿٢٩﴾

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نَدْوَهُمْ

کنند و نذرهای خود را بپردازند
و طواف خانه قدیم (خانه کعبه)
را بجای آورند. (۳۰)

الحج : ۲۶ - ۳۰

در آن نشانه‌های روشن است، که
مقام ابراهیم است. و هرکس
داخل آن شود در امان است
و الله حج این خانه را واجب
نموده است. (البته برای کسی
که توانایی رفتن تا آن (مکان)
را داشته باشد و هرکس انکار
کند، پس (باید بداند که) الله
از همه جهانیان بی‌نیاز است.

آل عمران : (۹۸)

ماههای حج شناخته شده (همگان)
میباشند. پس هرکس
که در آن تصمیم قطعی
حج را بگیرد (باید بیاد
داشته باشد که) در (ایام)
حج نه هیچگونه شهوترانی
و نه هیچگونه نافرمانی
و نه هیچگونه نزاعی
(روا) است و هر (کار) نیک
(نیز) که میکنید، یقیناً
الله (قدر) آنرا میداند

وَلَيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿۳۰﴾

الحج : ۲۶ - ۳۰

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِّمَّا يُرَاهِمُ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ
ءَامِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ
إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ
الْعَالَمِينَ ﴿۹۸﴾

آل عمران : ۹۸

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ ۖ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ
الْحَجَّ فَلَا رَفْثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي
الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ

وَتَكَزَّوْذُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ
وَأَتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ ﴿١٩٨﴾

البقرة: ۱۹۸

و توشه (سفر را بهمراه) داشته.
باشید و (بیاد داشته
باشید که) یقیناً "بهترین
توشه (سفر) ، تقوی است .
وای عاقلان ! تقوی مرا اختیار
کنید .

البقره: (۱۹۸)

پیام مقدس به بنی نوع انسان

در رساندن پیام الله، باید همه عواملی را که بر برخورد شخص پیام گیرنده تاثیر می گذارند، در نظر گرفت. باید به خاطر داشت که هدف آن است که مخاطب، پیام الهی را ارج نهد و آن را پاسخ گوید. این اصل مثلاً در دستوراتی که به موسی و هارون برای نحوه نصیحت و برخورد با فرعون داده شد، به بهترین وجه ممکن بروز نمود.

و سخن چه کسی بهتر از آن است که مردم را بسوی الله میخواند و طبق ایمان خویش عمل انجام میدهد و میگوید که من از فرمانبرداران هستم. (۳۴)

و نیکی و بدی نمیتواند یکسان باشد و تو بدی را با رفتار نیک پاسخ بده (نتیجه آن، چنین میشود) که آن شخصی که میان تو و او عداوتی وجود دارد، با دیدن خوش رفتاری تو، دوستی صمیمی میگردد. (۳۵)

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّن دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ
صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۳۴﴾

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ
حَمِيمٌ ﴿۳۵﴾

وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ
حَظَّ عَظِيمٍ ﴿٣٦﴾

حم السجده: ۳۴ - ۳۶

و (با وجود تحمل ستمها) توفیق
این (گونه رفتار) بکسانی میرسد
که بسیار شکیبا هستند و یا
به کسانی میرسد که (از سوی خدا)
سهم بزرگی (از نیکی) برده
باشند. (۳۶)

حم السجده: ۳۴ - ۳۶

(و ای رسول) تو بوسیله حکمت
و پندهای نیک (مردم را) بسوی
راه پروردگارشان بخوان و بحث
کن با آنان (راجع به اختلافاتشان)
از آن روشی که از همه بهتر
میباشد، پروردگارت آنان را که
از راه او گمراه شده و کسانی
که هدایت یافته اند را (از همه)
بهتر میدانند. (۱۲۶)

ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
وَجِدْ لَهُمُ الْبَالِغَ الَّذِي أَحْسَنَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٦﴾

اگر شما (متجاوزین را) کیفر
دهید، پس عقوبتشان کنید به
همان اندازه که عقوبت شده اید
و (قسم بذات خودمان که) اگر
شما صبر کنید پس آن (صبر نمودن)
در حق صبرکنندگان بهتر خواهد
بود. (۱۲۷)

وَلِإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوِقْتُمْ بِهِ
وَلِإِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٧﴾

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ

و (ای رسول) تو شکیبا باش و

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُفُ فِي ضَبَقِ مَمَائِمَ كُرُونِ ﴿١٢٨﴾ صبر نمودن تو (میتواند) به (یاری) الله باشد و تو به حال آنان (مردم) غم مخور و بسبب آن حيله‌هایی که میکنند احساس ناراحتی نکن. (۱۲۸)

و بیاد داشته باش که الله یقیناً " با کسانی میباشد که (روش) تقوی را اختیار کرده و نیکوکار باشند. (۱۲۹)

النحل : ۱۲۶ - ۱۲۹

و از مشرکان اگر کسی از تو بخواهد آنگاه او را پناه بده تا او کلام الله را بشنود باز او را به جای امن خودش برسان، زیرا که آنان چنین قومی اند که (حقیقت را) نمیدانند. (۶)

التوبه : ۶

کسانی که از فرمانبرداری شخصیت‌های سرکش اجتناب میکنند و بسوی الله متمایل میشوند برای آنان مژده بزرگی است پس تو آن بندگانم را مژده بده. (۱۸)

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٩﴾

النحل ۱۲۶ - ۱۲۹

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ اتَّبِعْهُ مَأْمُومًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

التوبة : ۶

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٨﴾

کسانی که سخن ما را می شنوند و
باز از بهترین دستور پیروی
میکنند، آنان کسانی هستند که
الله هدایتشان کرده است و هم
آنها اهل اندیشه اند. (۱۹)

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ
الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْوَالُونَ الْأَلْبَابِ ﴿١٩﴾

الزمر: ۱۸ - ۱۹

الزمر: ۱۸ - ۱۹

آداب و طریق حصول علم اخلاق

قرآن به ما می‌آموزد که زندگی را بپذیریم نه اینکه آنرا رد کنیم یا از آن کنارگیری کنیم. رهبانیت و ریاضت در اسلام مجاز نیست. به سر بردن زندگی‌ای پرهیزکارانه و استفاده بجا از توانایی‌ها و نعمتهایی که خداوند به انسان عطا نموده، اصل و قانون زندگی است. قرآن چهارچوب این جنبه همگانی از زندگی را با دستوراتی دقیق برای پرورش ارزشهای اخلاقی و معنوی مقرر فرموده است.

هدف عبارت است از رشد همه توانایی‌ها به‌طور احسن و همه‌جانبه.

نسبت مومنان با هم برادرانه است، پس شما در میان دو برادری که با هم می‌جنگند آشتی بدهید و تقوی‌الله را اختیار کنید تا بر شما ترحم گردد. (۱۱)

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۱۱﴾

ای مومنان! قومی، قوم دیگر را حقیر ندانسته، تمسخر نکنند ممکن است آنها از آن (قوم)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن

بهتر باشند و نه (اینکه) زنان (قومی) زنان (قوم) دیگری را حقیر دانسته آنها را مسخره کنند، ممکن است که آنها بهتر از زنان (قومی دیگر) باشند و به یکدیگر طعنه نزنید و یکدیگر را با نامهای زشت یاد نکنید زیرا بیرون رفتن از اطاعت پس از ایمان (فاسق را مستحق) نام زشت میسازد و هرکس توبه نکند، ظالم خواهد بود. (۱۲)

يَكُونُوا آخِرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءً مِنْ نِسَاءِ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا
مِنْهُمْ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَرُوا بِلِقَابِ
يَبْسُ الْإِسْمِ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٢﴾

ای اهل ایمان! از بسیاری گمانها اجتناب کنید، زیرا بعضی از گمانها (تبدیل به) گناه میگردند و تجسس مکنید و بعضی از شما غیبت بعضی دیگر را نکنند، آیا فردی از شما دوست دارد که گوشت برادر مرده خود را بخورد؟ (اگر این امر به شما نسبت داده شود) شما آنرا نمی‌پسندید و تقوی الله را اختیار کنید، الله بسیار توبه‌پذیر (و) همواره رحم‌کننده است. (۱۳)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ
الظَّنِّ إِتْمٌ وَلَا يَجْتَسُوهَا وَلَا يَجْتَسُوهَا وَلَا يَجْتَسُوهَا وَلَا يَجْتَسُوهَا
أَيُّبٌ أَحَدَكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا
فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣﴾

الحجرات: ۱۱ - ۱۳

و شما عبادت خداوند کنید و هیچ چیز را شریک او ننمائید و با والدین (بسیار) احسان و نیکی (کنید) و با خویشاوندان و یتیمان و بینوایان (نیسز) و (همینطور) همسایه خویشاوند و همسایه بیگانه و دوستان و مسافران و آنها نیکه شما مالک آنها هستید (با آنها نیز) و آنها نیکه متکبر و خودپسند باشند، آنها را الله هرگز دوست ندارد . . . (۳۷)

کسانیکه (خود) بخل میکنند و افراد (دیگران) را (نیز) امر به بخل میکنند و آنچه الله بفضل خود با آنها داده است آنرا کتمان میکنند و ما برای کافران عذاب ذلیل کننده آماده کرده ایم . (۳۸)

و کسانیکه اموال خود را برای تظاهر به مردم انفاق میکنند و نه به الله و نه بروز آخرت ایمان دارند (انجام آنها بد خواهد بود) و (کسی) که شیطان همدم او باشد (او یاد داشته باشد که) او دوست بسیار بدی است . (۳۹)

النساء : ۳۷ - ۳۹

وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ
الْحَبِيبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ
السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا
يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٧﴾

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ
بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
مُّهِينًا ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا
يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَمَنْ يَكُنِ
الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿٣٩﴾

النساء : ۳۷ - ۳۹

یقیناً" الله فرمان میدهد به عدالت و احسان و (کمک کردن به غیر خویشاوندان) مانند (شخص) خویشاوند و منع میکند از (هرگونه) بی حیائی و سرکشی و کارهای ناشایسته. او شما را نصیحت میکند تا شما پند گیرید. (۹۱)

و (باید) به پیمان (خود) با الله وفا کنید و قتیکه پیمانی بسته باشید و نشکنید قسمها را پس از محکم نمودن، آنهنگام که (سوگند به) الله یاد کرده (او را) کفیل خود قرار داده اید. یقیناً" الله میدانند آنچه را که میکنند. (۹۲)

و مانند آن زنی که پس از محکم شدن نخ تابیده خود آنرا تکه تکه کرد نباشید، (و) وسیله قرار ندهید سوگندهای خود را با فریب و افزودن نفوذ از بیم آنکه قومی در مقابل قوم دیگر، قدرتمندتر گردد. اکنون الله شما را بوسیله این (احکام) امتحان میکند و روز

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩١﴾

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٢﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَفَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمْ

اللَّهُ بِهِ^ع وَلِيَبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾
النحل: ٩١ - ٩٣

قیامت یقیناً " حقیقت همه این
امور که در آن اختلاف
میکردید را بر شما آشکار
میکند. (٩٣)

النحل: ٩١ - ٩٣

ای اهل ایمان! شما کاملاً بر
عدل استوار (و) برای اله گواهی
دهنده بشوید اگر چه (گواهی‌تان
بر علیه) خودتان یا والدین یا
علیه و ابستگان نزدیک باشد اگر
او (که بر علیه‌ش گواهی داده
شده است) غنی باشد یا محتاج
آنگاه (در هر صورت) اله خیر
- خواه آندو (از شما) بیشتر
میباشد. بنا بر این پیروی (هیچ)
آرزوی (پست) مکنید تا بتوانید
عدالت کنید و اگر شما (شهادتی)
را کتمان کنید یا (از اظهار حق)
اعراض جوئید، آنگاه (بی‌اد
داشته باشید که) آنچه شما
میکنید اله از آن یقیناً"
آگاه است. (١٣٦)

النساء: ١٣٦

الله اظهار سخن بد را دوست ندارد،
البته کسی که بر او ستم شده باشد
(او) میتواند این ستم را اظهار کند (و)
الله بسیار شنوا (و) دانا است. (١٤٩)

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ
لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ
يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا
الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوُّهُ أَوْ نَعَرَ صَوًّا فَإِنَّ اللَّهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٦﴾

النساء: ١٣٦

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ
وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٩﴾

اگر شما کار نیکویی را ظاهراً کنید یا آنرا کتمان نمائید یا از بدی (کسی) گذشت کنید پس (بدانید که) اللہ یقیناً "بسیار عفوکننده (و) بسیار توانا است . (۱۵۰)

النساء : ۱۴۹-۱۵۰

ای اهل ایمان! شما با انصاف گواهی داده برای اللہ ثابت قدم باشید و دشمنی قومی شما را هرگز به این امر آماده نکند که شما عدالت را (اجرا) نکنید. شما عدالت کنید. آن بیشتر به تقوی نزدیک است و تقوی اللہ را اختیار کنید. آنچه شما میکنید اللہ یقیناً "از آن آگاه است . (۹)

کسانیکه ایمان آورده اند و آنها اعمال نیکو انجام دادند اللہ وعده کرده است که برای آنها آمرزش و اجر (بسیار) بزرگ (مقدر) است . (۱۰)

و کسانیکه کفر ورزیدند و آیات ما را تکذیب کردند آنها اهل جهنمند . (۱۱)

المائدة : ۹ - ۱۱

إِنْ نُبَدَّوْا خَيْرًا أَوْ خُفُّوهُ أَوْ تَعَفَّوْا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٥٠﴾
النساء : ۱۴۹ - ۱۵۰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١﴾

المائدة : ۹ - ۱۱

و شما از بیم فقر، فرزندان خود را نکشید ما (هم) بآنها روزی میدهیم و هم بشما . کشتن آنها یقیناً "خطایی (بسیار) بزرگ است. (۳۲)

و به نزدیک زنا نروید، که آن یقیناً "بی حیائی آشکار و راهی بسیار بد است. (۳۳)

و (مکشید) نفسی را که اله حرام نموده است، مگر با حق (شرعی) و کسیکه مظلومانه کشته شود به وارث او اختیار (قصاص) داده ایم. پس (برایش این هدایت است که) او در کشتن (قاتل) از حدود (معین شده ما) تجاوز نکند (اگر او در حدود بماند) آنگاه یقیناً "یاری (ما) شبامل او میگردد. (۳۴)

و شما جز روشی که (در حق یتیم) بهتر باشد (از راه دیگر) به مال یتیم نزدیک نشوید تا او به سن بلوغ خویش برسد و به عهد (خود) وفا کنید (زیرا) یقیناً " (روزی) در مورد هر پیمانگی با زخواست خواهید شد. (۳۵)

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ مَن تَرَفُهُمْ وَإِيَّاهُمْ
إِنْ قَتَلْتُمْ كَانُوا خَطَاةً كَبِيرًا ﴿٣٢﴾

وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ إِنَّكُمْ كَانْتُمْ فَحِشَّةً وَسَاءَ
سَبِيلًا ﴿٣٣﴾

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ
مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ
فِي الْقَتْلِ إِنَّكُمْ كَانْتُمْ مَنصُورًا ﴿٣٤﴾

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٣٥﴾

و وقتیکه شما (چیزی را) پیمایش کرده (بکسی) می‌دهید پس پیمایشی کامل بدهید و (هنگام وزن کردن هم) با ترازو راست وزن کرده، بدهید. این امر بهتر از همه و بهترین از لحاظ عاقبت است. (۳۶)

و (ای مخاطب) از آن امری که ترا دانشی نباشد، تبعیت مکن (چون از تو) درباره گوش و چشم و قلب، همه آنان پرسش میشود. (۳۷)

و روی زمین با تکبر قدم نزن، چون تو بدینگونه نمیتوانی به انتهای زمین (سرزمین) بررسی و تو (بدینسان) نمیتوانی به درجه سران (قوم) بررسی. (۳۸)

هر یک از این (اعمال) بد، نزد پروردگارت ناپسندیده است. (۳۹)

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كَلَّمْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَسِ الْمُسْتَقِيمِ
ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٦﴾

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ
وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٧﴾

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ
وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٨﴾

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٩﴾
بنی اسرائیل: ۳۲ - ۳۹

نظام اقتصادی اسلام

مفهوم اساسی اقتصاد در اسلام آن است که مالکیت مطلق همه چیز از آن خداوند است و بس. مالکیت قانونی فرد یا به عبارت دیگر مالکیت خصوصی در اسلام به رسمیت شناخته شده و استفاده از این حق و انتقال آن مورد دفاع قرار گرفته است. اما همه مالکیتها تحت نفوذ این وظیفه و تکلیف اخلاقی هستند که همه اقشار جامعه سهمی عادلانه از ثروت همگانی داشته باشند.

بخشی از این تکلیف اخلاقی جنبه قانونی دارد و از طریق دستورات قانونی عملی می‌گردد. اما بخش عظیم‌تر آن عبارت است از تلاش داوطلبانه همگان برای دستیابی به تعالی معنوی و فواید اخلاقی.

و وقتی که به فرشتگان گفتیم که (بمناسبت تشکر از تولد) آدم (خدا را) سجد کنی پس همه سجد کردند بجز ابلیس که سر باز زد. (۱۱۷)

پس (به آدم) گفتیم ای آدم! این (ابلیس) یقیناً دشمن تو و زوج تو است. پس شما هر دو

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى ﴿۱۱۷﴾

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا تَخْرُجَنَّ مَعَهُ

مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْفَعُ ﴿١١٨﴾

(گروه) را از بهشت بیرون نکند
که در نتیجه آن تو (و همراه
تو) دچار مصیبت میشوی. (۱۱۸)

إِنَّكَ إِلَّا لَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ﴿١١٩﴾

یقیناً" برای تو چنین (مقدر) است
که تو (و همراهان تو) در آن
(بهشت) نه گرسنه مانی و نه
عریان. (۱۱۹)

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ ﴿١٢٠﴾

طه ۱۱۷ - ۱۲۰

و نه تو تشنه شوی و نه زیر
آفتاب بسوزی. (۱۲۰)

طه: ۱۱۷-۱۱۸

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا
بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ
أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٩﴾

البقرة: ۱۸۹

و مال (برادران) خویش را (با
دروغ و فریب و بوسیله همدستی)
از راه باطل نخورید و آن
(اموال) را (به همین منظور)
بسوی حکام نبرید تا
دانسته قسمتی از اموال
مردم را بطور ناجایز
نخورید. (۱۸۹)

البقرة: ۱۸۹

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا
أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ

ای اهل ایمان! شما
اموال خود را باهم بطور
نامشروع نخورید، البته این روا
است که (تحصیل مال) با رضایت

طرفین از راه تجارت شود، و شما
خودتان را نکشید. یقیناً " الله
بر شما همواره رحم کننده
است . (۳۰)

النساء : ۳۰

تَجَادَرَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٣٥﴾

النساء : ۳۰

جهاد، جنگ یا کوشش انتهائی در راه خدا

"جهاد" به معنی بکارگیری حداکثر قدرت و توانایی است در مبارزه علیه وجودی مخالف و آن سه نوع است :

- ۱- دشمن مرئی. ۲- شیطان. ۳- نفس خویش.

قرآن به ما می آموزد که هرگاه جنگی درگرفت، باید تا آنجا که ممکن است با جان و مال در راه آن کوشید و باید خصومتها را هرچه سریعتر پایان بخشید.

کسانیکه (بدون جهت) با ایشان جنگ میگردد، بآنها هم اجازه (جنگیدن) داده میشود زیرا بر آنها ستم گردیده و الله بر یاری ایشان تواناست. (۴۰)

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

(اینان آن مردمی اند) که آنان را از خانه‌ها یشان بیرون نمودند، بدون علت جایی، بخاطر گفتن اینکه پروردگار ما الله

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا

است و اگر الله بعضی از آنها (کافران) را بوسیله بعضی، (از شرارت) باز نمیداشت، آنگاه کلیساها، کنیساها و مساجد که در آنان نام الله بسیار ذکر میشود، نابود گردانده میشد و یقیناً "الله بکسی یاری میدهد که (دین) او را یاری کند، یقیناً" الله بسیار قدرتمند (و) غالب است. (۴۱)

الحج : ۴۰ - ۴۱

الله شما را باز نمی‌دارد از عدالت نمودن و نیکوکاری با کسانی که با شما بسبب اختلاف دینی نجنگیدند و کسانی که شما را از منازلتان بیرون نکردند یقیناً "الله عادلان را دوست میدارد. (۹)

الله فقط شما را (از دوستی نمودن) با کسانی باز میدارد که بسبب اختلاف دینی با شما جنگیدند و کسانی که شما را از منازلتان بیرون کردند یا برای بیرون راندنشان به دیگر دشمنان شما

رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفَعَهُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ هَلَكَمَتْ صَوَامِعُ وَبُيُوعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ
إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾
الحج : ۴۰ - ۴۱

لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾

إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن

تَوَلَّوْهُم مِّنْ يَّمِينِهِمْ فَأُولَئِكَ هُم الظَّالِمُونَ ﴿١٥﴾

المنتحة: ۹ - ۱۰

کمک کردند و آنها نیکه (با این اشخاص دوست شوند) ستمکارند. (۱۰)

الممتحنه: ۹ - ۱۰

ای کسانی که ایمان آورده اید! آیا شما را به چنان تجارتی خبر دهم که شما را از عذاب دردناک نجات میدهد؟ (۱۱)

يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ بَيْعَةٍ يُحْبِبُّكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿١١﴾

تَوَمَّنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَبِجَهْدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٢﴾

الصف: ۱۱ - ۱۲

(آن تجارت اینست که) به الله و به رسولش ایمان آورید و با اموالتان و جانهایتان در راه الله جهاد کنید، این برایتان بهتر است اگر بدانید. (۱۲)

الصف: ۱۱ - ۱۲

و کسانی که برای ملاقات ما سعی میکنند، یقیناً "بآنان توفیق آمدن بسوی راههایمان را میبخشیم، یقیناً" الله با احسان کنندگان است. (۷۰)

العنكبوت: ۷۰

کسانی که ایمان آوردند و آنهایی که هجرت نمودند و (باز بوسیله) اموالشان و (هم) بوسیله جانهایشان جهاد کردند. نزد الله در مقام والایی هستند و همان اشخاص کامران میشوند. التوبة: ۲۰

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٠﴾

العنكبوت: ۷۰

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمَ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

التوبة: ۲۰

الله از مومنان جانهايشان و اموالشان را (با اين وعده) خريده است كه به آنان بهشت عطا مي‌كند (زيرا كه) آنان در راه الله مي‌جنگند، پس (يا آنها) دشمنان خود را ميكشند يا خود كشته ميشوند. اين وعده‌اي است كه بر او (الله) واجب است و در تورات و انجيل (هم بيان گرديده است) و (همچنين) در قرآن و چه كسي از الله وفاكننده تر به وعده خويش است. پس (اي مومنان) به اين معامله كه خود انجام داده‌ايد خرسند شويد و اين همان كامراني بزرگ است (كه وعده آن به مومنان داده شده است). (۱۱۱)

التوبه: ۱۱۱

از مومنان خانه نشين كه آسيب ديده نمي‌باشند، و مجاهداني كه در راه خدا با اموالشان و با نفوسشان جهاد مي‌كنند، (نمي‌توانند) يكسان باشند، الله جهادكنندگان مالي و جاني را در درجات بر خانه نشينان برترى داده است، و خداوند با همه وعده نيكوئي نموده

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ
وَأَمْوَالَهُمْ بِآتٍ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقْنَلُونَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا
فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ
بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِيَعْيِكُمُ الَّذِي
بَايَعْتُمْ بِهِ ۚ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

التوبة: ۱۱۱

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ
وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ
اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ

دَرَجَةٌ وَاَوْعَدَ اللهُ الْحَسَنَىٰ وَفَضَّلَ اللهُ الْمُجَاهِدِينَ

عَلَى الْقَاتِلِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٦﴾

النساء: ٩٦

است، و الله (حتما) جهادکنندگان
را بر (خانه) نشینان با دادن وعده
پاداش (بسیار) بزرگ برتری
داده است. (٩٦)

النساء: ٩٦

اخلاق و عمل مومنان

قرآن ضرورت اعتقاد به خداوند را توضیح می‌دهد و توجه انسان را به اثبات وجود وی جلب می‌کند. قرآن تأکید می‌ورزد که خداوند همیشه کلام خویش را از طریق وحی ارسال داشته است. اگر قرار بود خداوند، دیگر آیات خویش را از طریق پیامبران و پیروانشان آشکار نسازد، اعتقاد راسخ به وجود خدا از میان می‌رفت. لذا ضروری است که تا زمانی که بشر وجود دارد، وحی الهی بر تعدادی از انسانها نازل گردد.

و بندگانی (راستین) رحمن کسانسی هستند که روی زمین به آرامی راه میروند و هنگامیکه جاهلان آنها را خطاب کنند، آنگاه آنها (ستیز نمیکنند، بلکه) میگویند ما برایتان دعای سلامتی میکنیم. (۶۴)

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٤﴾

و نیز کسانیکه برای پروردگار خود شبها را در سجده و ایستاده میگذرانند. (۶۵)

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٥﴾

و آنها (بندگان رحمن) میگویند :
ای پروردگار ما ، عذاب جهنم را
از ما دور کن، عذاب او تباهی
بسیار بزرگی است. (۶۶)

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ
إِنَّكَ عَذَابُهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٦﴾

آن (جهنم) بد است ، چه بعنوان
جایگاه موقت و چه دائم. (۶۷)

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٧﴾

و آنها (بندگان الله) چنین
میباشند که وقتی انفاق میکنند
نه اسراف میکنند و نه بخل
می ورزند و (خرج کردن آنها)
میان این دو حالت میباشد. (۶۸)

وَالَّذِينَ إِذَا أَنفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ
بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٨﴾

و آنها چنین اند که بجز الله
معبود دیگری را نمی خوانند و
نمی کشند نفسی را که الله او را
تحت حفاظت قرار داده ، جز بحق
(شرعی) و زنا نمیکنند و هرکس
چنین کاری را انجام دهد ، سزای
گناه خود را می بیند. (۶۹)

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ
النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٩﴾

روز قیامت عذاب برای او افزوده
میشود و باذلت در آن می ماند. (۷۰)

يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخَلَّدُ فِيهِ
مُهَانًا ﴿٧٠﴾

بجز کسیکه توبه کند و ایمان

إِلَّا لِمَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا

آورد و بر طبق ایمان عمل کند پس چنین کسانی هستند که الهی زشتیهایشان را به زیباییها تبدیل میکند و الهی بسیار آفریننده (و) همواره رحمکننده است. (۷۱)

فَأُولَئِكَ يَبْدُلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧١﴾

و کسیکه توبه کند و ایمان آورد و برطبق آن عمل کند، پس درحقیقت او بسوی خدا میگرود. (۷۲)

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ﴿٧٢﴾

و کسانی (بندگان الهی هستند) که گواهی دروغ نمی دهند و هنگامی که از کنار کارهای بیهوده گذر میکنند، با بزرگواری (بدون اینکه در آن شرکت جویند) می گذرند. (۷۳)

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٣﴾

و کسانی که، وقتی آیات پروردگارشان به آنها یادآوری میشود، با آنان رفتاری ناشنویانه و نابینایانه نمی کنند. (۷۴)

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِعَابَتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخْرُوْا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٤﴾

و کسانی (بندگان رحمن هستند) که چنین میگویند: ای پروردگار ما!

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا

وَدَّرَبْنَا فِرَّةَ أَعْيُنٍ وَأَجْعَلْنَا لِلْمُنَافِقِينَ
إِمَامًا ﴿٧٥﴾

از جانب زنا نمان و فرزندانمان
به چشمان ما روشنایی عطاء کن
و ما را پیشرو متقیان قرار
بده . (۷۵)

أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْعُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا
وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا حَاجِيَةً وَسَلَامًا ﴿٧٦﴾

اینان کسانی هستند که بعفت
صبرشان به آنها (در بهشت)
غرفه‌هایی بالا داده میشود و در
آن بر آنها ، دعاها و پیامهای
سلامتی عطا میگردد . (۷۶)

خَالِدِينَ فِيهَا أَحْسَنَتْ مَسَافِرًا وَمَقَامًا ﴿٧٧﴾

در آن جاودانه خواهند ماند .
آن (بهشت) بسیار خوب است ، چه
بعنوان جایگاه موقت و چه
بعنوان جایگاهی دائم . (۷۷)

قُلْ مَا يَعْجُبُكُمْ فِي رَبِّي لَوْلَا دَعَاؤُكُمْ لَطَفْتُ بِكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ
فَسَوْفَ يَكُونُ لِرِزَامًا ﴿٧٨﴾

(ای رسول!) به آنها بگو ، اگر
از سوی شما دعا و استغفاری
نشود ، پروردگارم از شما بی‌نیاز
است ، وقتیکه (پیام الهی را)
تکذیب کردید ، آنگاه عذاب او
(شما را) دربرمیگیرد . (۷۸)

الفرقان : ۶۴ - ۷۸

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٢﴾

مؤمنان (کامل) به مراد خود
رسیدند . (۲)

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٣﴾

آنهائیکه در نمازهای خود رویه
عاجزانه‌ای اختیار میکنند . (۳)

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٤﴾

و آنها تئیکه از سخنان بیهوده
اعراض میکنند . (۴)

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٥﴾

و آنها تئیکه (مرتسب) زکوة
میدهند . (۵)

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٦﴾

و آنها تئیکه از فرج خود
محافظة میکنند . (۶)

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ
غَيْرُ مُلْؤْمِیْنَ ﴿٧﴾

بجز بر همسران (زنان) خود یا
کسانیکه مالک دست راستشان
(کنیزان) هستند . پس ایشان
هیچگونه ملامتی نمیشوند . (۷)

فَمَنْ ابْتغَىٰ رِزَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٨﴾

و آنها تئیکه غیر از آن آرزوی
دیگری کنند ، متجاوز محسوب
خواهند شد . (۸)

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٩﴾

و آنها تئیکه (مؤمنان کامل)
امانات و عهدهای خود را رعایت
میکند . (۹)

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿١٠﴾

و آنها تئیکه از نمازهای خود
محافظة میکنند . (۱۰)

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١١﴾

آنکسانند که وارثان حقیقی
مباشند . (۱۱)

آنانی که وارث فردوس خواهند
بود، آنها در آن جاودانه
ماندگارند. (۱۲)

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۲﴾

المؤمنون: ۲ - ۱۲

المؤمنون: ۲-۱۲

حقوق مساوی برای مرد و زن

پیش از ظهور اسلام زنان بعنوان یک قشر، هیچ حق و قانونی نداشتند.

"اسلام" تنها مذهبی است که نظامی کامل از قوانین و دستورالعملها پدید آورد و به دفاع از حقوق زنان پرداخت و آنان را از جنبه های مذهبی و معنوی زندگی با مردان برابر دانست و موقعیتی مستقل را برای آنان در نظر گرفت و حق مالکیت برای ایشان قائل گشت و مسئولیتها و حقوق آنان را بخشی از قانون الهی نمود.

هر که در حال مومن بودن عمل نیک و مناسب حال انجام دهد، چه مرد باشد چه زن، ما به او یقیناً "زندگی پاکیزه ای عطا میکنیم و ما به آنان (همه مردم) طبق نیکوترین اعمالشان عوض میدهیم. (۹۸)

النحل: ۹۸

و آنها تیکه چه مرد باشند یا چه زن، در وضع مومن بودن، اعمال

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَنَجْزِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹۸﴾

النحل: ۹۸

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ

نیکو انجام دهند آنگاه آنها در بهشت وارد خواهند شد و بر آنها به اندازه سوارخ هسته خرما (هم) ستم نخواهد شد. (۱۲۵)

النساء : ۱۲۵

یقیناً " مردان و زنان مسلمان و مردان و زنان مومن و مردان و زنان فرمانبردار و مردان و زنان راستگو و مردان و زنان صابر و مردان و زنان متواضع و مردان و زنان صدقه‌دهنده و مردان و زنان روزه‌دار و مردان و زنان حفظ‌کننده فروج خود و مردان و زنان بسیار ذکرکننده اله، اله برای آنها آمرزش و اجر بزرگی آماده کرده است. (۳۶)

الاحزاب : ۳۶

هرکس عمل زشتی کند، نتیجه‌ای مانند آن به او میرسد، و هرکس طبق ایمان عمل انجام دهد، چه مرد باشد چه زن، بشرطیکه در ایمان استوار باشد، هم او و هم معاشرانش در بهشت وارد میشوند و به آنها در آن بدون حساب انعام داده میشود. (۴۱)

المومن : ۴۱

أَنْتُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يَظْلَمُونَ نَبِيًّا ﴿۱۲۵﴾

النساء : ۱۲۵

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَشِيعِينَ وَالْخَشِيعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّامِتِينَ وَالصَّامِتَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿۳۶﴾

الاحزاب : ۳۶

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا لِمِثْلِهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يَرْزُقُونَ فِيهَا بَعِيرٍ

المؤمن : ۴۱

حِسَابٍ ﴿۴۱﴾

و زنان مطلقه (باید) تا سه (مرتبه) عادت ماهانه خود را نگه دارند. اگر آنان (به) الله و روز آخرت ایمان دارند، پس (باید بدانند که) آنچه الله در رحم‌هایشان بوجود آورده است برایشان کتمان نمودن آن جایز نیست و همسران آنان در صورتیکه خواهان اصلاح باشند برای رجوع به آنان (واز سر گرفتن پیمان (زناشویی) در این مدت سزاوارترند و برای آنان (زنان) همانند وظایفی که بر (دوش) آنانست ، حقوق شایسته‌ای قرار داده‌اند و مردان بر آنان برتری دارند و الله غالب (و) صاحب حکمت است . (۲۲۹)

طلاق (رجعی) تا دوبار (ممکن) است . پس (یا) بطور مناسب نگهداری یا با خوش رفتاری رها گردده و آنچه (مالی) که (قبلاً " شما) به آنان داده‌اید پس گرفتن هیچ قسمتی از آن جایز نیست . جز بترسند که حدود الله را نتوانند حفظ کنند پس

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيُعَوِّدْنَ آحْقُ بِرَيْدِهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٩﴾

أُطْلِقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكَ يُعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحُ بِإِحْسَنٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُعِيمَا حُدُودَ

اللَّهُ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَ حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ
يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۳۰﴾

اگر ترس داشته باشید که نتوانند
حدود الله را حفظ کنند. آنگاه
(زن) آنچه (بعنوان) فدیة دهد
درباره آن (برهیچیک از آنسو و
گناهی نخواهد بود. این حدود
الله است. پس از آن تجاوز
نکنید. و کسانی که از حدود
الله تجاوز کنند، آنگاه (بدانند
که) همان ستمکاران
(واقعی) میباشند. (۲۳۰)

البقره: ۲۲۹ - ۲۳۰

حرمت ربا

کلمه‌ای که در رابطه با سود به کار می‌رود، "رباست" و معنای آن را که تداعی می‌کند با معنی "سود" آنگونه که همگان از آن برداشت می‌کنند، یکی نیست. "ربا" حرام است زیرا ثروت را در دست عده‌ای معدود گرد می‌آورد و از نیکی در حق هم‌نوعان جلوگیری می‌نماید. موقعی که کسی پولی را در ازای سود به شخص دیگری وام می‌دهد. در حقیقت از نیاز و درماندگی وام گیرنده بهره می‌گیرد.

کسانیکه رباخوارند همچون شخصی که شیطان (عارضه جنون) بر او حمله کرده باشد، می‌ایستند؛ این بدان جهت است که می‌گویند: (خرید و) فروش (نیز) کاملاً مانند رباست در صورتیکه الله (خرید و) فروش را حلال و ربا را حرام قرار داده است (بخاطر داشته باشید که) پس به هرکسی از جانب پروردگارش

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ

نصیحتی برسد و او (پس از شنیدن آن از تخلف) خودداری کند، پس آنچه قبل از آن (معامله) انجام داده است، منفعت مال خود اوست و امر او به الله و گذار است و کسانیکه (باز همان کار را) تکرار کننده پس آنان (یقیناً) اهل آتشاننده ایشان در آن بمدت طولانی خواهند ماند (۲۷۶)

الله ربا را ناپود خواهد ساخت و صدقات را خواهد افزود و الله هر کافر سخت (و) گناهکار بزرگ را دوست ندارد (۲۷۷)

فَأَنْهَىٰ فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا لَخَالِدُونَ ﴿٢٧٦﴾

يَمَحُوقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٧﴾

کسانیکه ایمان میآورند و اعمال نیک و شایسته انجام میدهند و نماز را بپا میدارند و زکبات میدهند، یقیناً پاداش آنان نزد پروردگارشان برایشان (محفوظ) است و آنان هیچگونه بیمی (در مورد آینده شان) نخواهند داشت و آنان (از ضررهای گذشته) اندوهگین نخواهند گشت (۲۷۸)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٨﴾

ای کسانیکه ایمان آورده‌اید از الله بترسید و اگر مومن هستید

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنْ

آنچه از (حساب) ربا باقیمانده باشد ، آنرا ترک کنید . (۲۷۹)

الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۷۷﴾

اگر (شما چنین) نکرديد آنگاه به جنگی (که) از طرف الله ورسولش (خواهد آمد) یقین داشته باشید و اگر (شما) از ربا خواری توبه کنید آنگاه (آنچه) ن ضرری نیست زیرا (دریافت سرمایه تان برای شما جایز است) (در این صورت) نه (شما بر کسی) ظلم خواهید کرد و نه بر شما ظلمی خواهد شد . (۲۸۰)

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتِمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلُمُونَ وَلَا تَظْلَمُونَ ﴿۱۷۸﴾

و اگر (کسی) در حال تنگدستی بدهکار بیاید ، پس تا (حصول) آسودگی باید (به او) مهلت داده شود و اگر دانا هستید بدانید که (بطور) صدقه دادن (اصل سرمایه به آن شخص نیز) برای شما نیکوترین (کار) است . (۲۸۱) و از آن روزی بترسید که در آن (روز) بسوی الله برگردانده میشود . سپس به هر کس آنچه کسب کرده باشد " کاملاً " داده میشود . و به آنان (هیچ) ستمی نخواهد شد . (۲۸۲)

وَإِن كَانِ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۷۹﴾

وَأَتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۱۸۰﴾

البقرة: ۲۷۶ - ۲۸۲

البقره: ۲۷۶ - ۲۸۲

پیشگوئیا

بسیاری از بخشهای قرآن بعنوان دفاع از تعالیم و احکام اصلی قرآن به پدیده‌های گوناگون اشاره می‌نماید. پاره‌ای از این بخشها شامل پیشگوئی‌هایی هستند که بشر در طول قرن‌ها شاهد به تحقق رسیدن آنها بوده است. این به تحقق رسیدن‌ها یا مستقیم بوده و یا غیرمستقیم، به گونه‌ای استعاری و یا هر دوی اینها.

همانطور که قبلاً شرح داده‌ایم همین نام "قرآن" خود یک پیشگوئی بوده که بشر در طول قرن‌ها شاهد به تحقق رسیدن آن بوده است. همان نخستین آیات، سرآغاز عصر یادگیری از راه کاربرد وسیع قلم را اعلام داشت. (سوره ۶۶ آیه ۴ تا ۶)

او دو دریا را چنان جاری کرده است که در یک زمان متصل میشوند. (۲۰)

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿٢٠﴾

میان آنان پرده‌ای است که بسبب آن نمیتوانند به یکدیگر درآمیزند. (۲۱)

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢١﴾

الرحمن: ۲۰ - ۲۱

الرحمن: ۲۰-۲۱

ای گروه جن و انس ، اگر قدرت دارید که از کناره های آسمانها و زمین فرار کنید ، فرار نمودن خود را نشان دهید ، بدون دلیل نمیتوانید بیرون بروید . (۳۴)

پس هر دو شما بگوئید که کدامیک از نعمتهای پروردگار خود را انکار میکنید ؟ (۳۵)

بر شما شعله آتش ریخته میشود و نیز مس (گداخته) ، پس شما هرگز نمیتوانید غالب شوید. (۳۶)

الرحمن : ۳۴ - ۳۶

وقتی آسمان شکافته میشود. (۲)

و برای (شنیدن سخن) پروردگار خویش گوش فرا میدهد و همین (بر او) واجب است. (۳)

و هنگامیکه زمین گسترده میشود. (۴)

و آنچه که در آن است را بیرون میریزد و خالی میگردد. (۵)

يَمَعَشَرِ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنْ أَسْطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ
أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَأَنْفُذُونَ
إِلَّا بِإِطْلَاقِنَا ۝۳۴

فَأَيُّ آيَةٍ آلَاءِ رَبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ۝۳۵

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْابُ مِّنْ نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْصِرَانِ ۝۳۶
الرحمن : ۳۴ - ۳۶

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ۝۲

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝۳

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۝۴

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۝۵

و برای (شنیدن امر) پروردگار
خود گوش فرامیدهد و همین
(بر او) واجب است. (۶)

الانشقاق : ۲-۶

و وقتی که ناقه‌های حامله
ده ماهه، آزاد رها میشوند. (۵)
و وقتی که نفوس (مخالف) گردد
آورده میشوند. (۸)

التکویر : ۵، ۸

و وقتی که کتابها منتشر
میشوند. (۱۱)

و وقتی که پوست آسمان کنده
میشود. (۱۲)

التکویر : ۱۱-۱۲

وقتی که زمین کاملاً "تکان داده
میشود، (۲)

و زمین بار خود را بیرون
می‌ریزد. (۳)

و انسان خواهد گفت: (زمین را)
چه شده است؟ (۴)

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٦﴾
الانشقاق: ۲ - ۶

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٥﴾

وَإِذَا الْنُفُوسُ سُوجِئَتْ ﴿٨﴾
التکویر: ۵، ۸

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١١﴾

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿١٢﴾
التکویر: ۱۱ - ۱۲

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿٢﴾

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿٣﴾

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ﴿٤﴾

يَوْمَ يَذُحُّنَّ حَدِيثُ أَخْبَارِهَا ﴿٥﴾

آنروز، آن (همه اخبار پوشیده)
خود را بیان میکند. (۵)

بِأَنَّ رَبِّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ﴿٦﴾

برای اینکه پروردگارت در حق
این (زمین) وحی کرده است. (۶)

يَوْمَ يَذُحُّنَّ صُدُورُ النَّاسِ أَشْنَانًا لِّمُرُوءٍ

آنروز مردم را در گروههای
مختلفی گرد میآورند (تا نتیجه)
کوششهای خود را بنگرند. (۷)

أَعْمَلِهِمْ ﴿٧﴾

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٨﴾

پس هرکس برابر با ذره‌ای نیکی
کرده باشد (نتیجه) آنرا
میبیند. (۸)

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٩﴾

و هرکس برابر با ذره‌ای بدی
کرده باشد (نتیجه) آنرا
میبیند. (۹)

الزلزال: ۲ - ۹

الزلزال: ۲ - ۹

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي دَسْفًا ﴿١٠﴾

و آنان از تو راجع به کوهها
می‌پرسند. تو بگو که پروردگارم
آنان را کنده بدور می‌افکند. (۱۰۶)

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٧﴾

و آنان را بصورت میدان
لم‌بزرعی رها میکند. (۱۰۷)

که تو در آن نه پیچی مینگری
و نه ارتفاعی. (۱۰۸)

طه: ۱۰۶-۱۰۸

و وقتی که پیشگویی تباهی آنان
انجام پذیرد، آنگاه برای آنها
کرمی از زمین بیرون میآوردیم
که آنان را میگذد، بدان سبب
که مردم به نشانه‌های ما یقین
نداشتند. (۸۳)

النمل: ۸۳

پس، آنگاه کسه چشم خیره
میشود. (۸)

فَادَارِقَ الْبَصْرَ ﴿٨﴾

و ماه خسوف میکند. (۹)

وَخَسَفَ الْقَمَرَ ﴿٩﴾

و خورشید و ماه (در حالت تیرگی)
گردآورده میشوند. (۱۰)

وَجَمَعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرَ ﴿١٠﴾

القيمة: ۸ - ۱۰

القيمة: ۸-۱۰

لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٨﴾

طه: ۱۰۶ - ۱۰۸

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ

تَكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٣﴾

النمل: ۸۳

اظهار عقیده در مورد عالم طبیعی

یکی از ویژگیهای منحصر به فرد قرآن ، آن است که اگرچه ۱۴۰۰ سال از عمر آن می‌گذرد اما چیزی را به طبیعت نسبت نداده که بعدها خلاف آن ثابت شده باشد . بسیاری از بخشهای قرآن اشاره‌ای است به کشفهای اخیر و بخشهایی دیگر از آن به پدیده‌هایی که هنوز در انتظار پژوهش هستند اشاره می‌کند . تنها تعداد کمی از آن بخشها بعنوان مثالهایی از اشارات کثیر قرآن به طبیعت برگزیده شده است.

و آفرینش آسمانها و آنچه از (انواع) جانداران که میان آندو پراکنده‌اند، از نشانه‌های اوست و هرگاه بخواهد قادر به گرد آوردن آنهاست. (۳۰)

الشوری : ۳۰

و همانست که شما را از نفسی آفریده است پس بعد از آن او (برایتان) یک جایگاه موقت و یک جایگاه دائمی تعیین کرده

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٣٠﴾

الشوری : ۳۰

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ

قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٩﴾
 الأنعام: ٩٩

است . ما برای مردم فهمیده
 نشانه های آشکار بیان کرده ایم . (٩٩)
 الانعام : ٩٩

يَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ
 وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا
 اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ
 رَقِيبًا ﴿٧﴾ النساء: ٢

ای مردم ! تقوای پروردگار خود
 را اختیار کنید که شما را از
 یک نفس خلق کرده و از آن (جنس)
 زوجش را خلق نمود و از آن دو
 بسیاری مردان و زنان را (خلق
 کرده و در دنیا) پراکنده کرد . و
 (بدان سبب نیز) تقوای الله را
 اختیار کنید که بنام او از یکدیگر
 درخواست می کنید و در خصوص
 خویشاوندان (نسبی، تقوی را در
 نظر گیرید) همانا که الله
 مراقب شماست . (٢)

النساء : ٢

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَإِلَهِ
 إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٧﴾ آل عمران: ٧

اوست که در رحمها هرگونه که
 بخواهد شما را شکل میدهد . جز
 او هیچ معبودی نیست . (او) غالب
 (او) صاحب حکمت است . (٧)

آل عمران : ٧

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ

(ای مخاطب) آیا تو ندیدی که
 الله آسمانها و زمین را با حق
 و حکمت آفریده است ؟ اگر او
 بخواهد، شما را هلاک کرده و

إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٢٥﴾
 ابراهیم: ۲۰

(بجای تان) مخلوقی دیگر
 میآورد. (۲۰)

ابراهیم: ۲۰

ای مردم! اگر شما راجع به دوباره برخیزانده شدن در شک باشید، آنگاه (بخاطر بسپارید) ما شما را اول از خاک آفریدیم باز از نطفه، باز تکمیل شده از حالتی که خاصیت چسبندگی را داشت، سپس از حالتی که مشابه پاره‌ای گوشت بود، پس از مدتی کوتاه آن بصورت پاره‌ای گوشت کامل ماند و تا مدتی بشکل پاره گوشت ناقص ماند تا بر شما (حقیقت حال را) آشکار بسازیم و هر چیزی را که بخواهیم تا مدتی در رحم‌ها قرار می‌دهیم. باز شما را بصورت بچه‌ای خارج می‌کنیم. (سپس رشد می‌دهیم) نتیجه آن میشود که شما (به سن) بلوغ میرسید و بعضی از شما چنین می‌باشند که پس از رسیدن به سن طبیعی می‌میرند و برخی دیگر از شما اینچنین‌اند که به انتهای پیرانه سالگی خویش

يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَعَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ لِّنَبِّئَنَّ لَكُمْ وَنُقَرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِيَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنكُم مَّن يُنْفِقُ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مَن بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا

میرسند تا جائیکه پس از تحصیل علم بسیار، کاملاً "بی‌دانش شوند. و زمین را می‌بینی که (گاهی) همه قدرت خود را از دست میدهد، باز وقتی که بر آن آب فرود می‌آوردیم به جنبش درآمده و رشد میکند و همه‌گونه روئیدنیهای زیبا می‌رویاند. (۶)

الحج : ۶

و کوهها را به صورتی می‌بینی که در جای خود ایستاده‌اند در حالیکه آنها مانند ابرها حرکت میکنند این صنعت خدایی است کسسه هر چیز را محکم آفریده است، او از اعمالتان بخوبی آگاه است. (۸۹)

النمل : ۸۹

و او اسبها، قاطرها و الاغها را (هم) برای سواریتان و (نیز) تزئین (و شان شما آفریده است) و (در آینده هم) او (برایتان اسباب نقلیه بیشتری) می‌آفریند آنچه را که شما (هنوز) نمی‌دانید. (۹)

النحل : ۹

وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ
 اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٦﴾

الحج : ۶

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ
 صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْقَضَ كُلَّ شَيْءٍ إِيَّاهُ خَيْرًا مِمَّا
 تَفَعَّلُونَ ﴿٨٩﴾

النمل : ۸۹

وَاللَّيْلَ وَالنَّجْمَ وَالْحَمِيرَ لَتَرَ كِبُوهَا وَزِينَةً
 وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾

النحل : ۹

بسیار با برکت است آن (خدایی) که پادشاهی در تصرف اوست و او بر به انجام رسانیدن هر اراده‌ای قادر است. (۲)

تَبْرَكَ الَّذِي يَدِيَ الْمَلِكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾

او مرگ و زندگی را (برای این) آفریده است که شما را امتحان کند که چه کسی از شما بهترین عمل‌کننده است، و او غالب (و) بسیار آمرزنده است. (۳)

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اِيْنَكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا
وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحُوْمُ ﴿٣﴾

اوست که هفت آسمان را طبقه به طبقه آفریده است (و) تو در آفرینش (خدای) رحمن تفاوتی نمی‌بینی، پس چشم‌خویش را بگردان، آیا تفاوتی بنظر تو میرسد؟ (۴)

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوٰتٍ طَبَاقًا مَا تَرٰى فِيْ خَلْقِ
الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفٰوُتٍ فَاَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرٰى مِنْ
فُطُوْرٍ ﴿٤﴾

الملك: ۲ - ۴

عبادت آلمونه که قرآن مجیدی آموزد

نماز را بطنه ایست پویا میان خدا و انسان خداپرست، لطف خداوند در وهله اول باعث نزدیک شدن انسان به خداوند می‌گردد. شخص با تشکر و اخلاص به این لطف خداوند پاسخ می‌گوید و خداوند وی را به خود نزدیک می‌گرداند.

در نماز این رابطه، چگونگی مخصوص به خود را می‌یابد و نتایج خاص خود را پدید می‌آورد. آنان که از تجارب و دستاوردهای معنوی آگاهند می‌دانند (و علت آنهم تجربه مکرری است) که مؤمن کامل از طریق نماز به قدرتهای خلاق دست می‌یابد.

و (ای پیامبر!) هنگامیکه بندگان از تو راجع به من بپرسند پس (تو پاسخ ده که) من نزدیکم، دعای دعا کننده را اجابت می‌کنم. پس آنان (یعنی دعاکنندگان نیز) باید دستور مرا بپذیرند و به من ایمان آورند تا بلکه هدایت بیابند. (۱۸۷)

البقره: ۱۸۷

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ
أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا
لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

البقره: ۱۸۷

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آئِنَا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ
النَّارِ ﴿٢٠٢﴾

و از آنان عده ای (نیز) میگویند:
ای پروردگار ما! ما را (هم)
در (زندگی این) دنیا و (هم)
در آخرت (نیکی و) کامرانی
عطا کن و ما را از عذاب آتش
محفوظ بداره (۲۰۲)

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ
الْحِسَابِ ﴿٢٠٣﴾ البقرة: ۲۰۲ - ۲۰۳

آنان (کسانی) هستند که بسبب
آنچه (از نیکی ها) کسب کردند
برایشان سهمی (بزرگ از
ثواب مقدر) است. و الله
(خیلی) سریع تسویه حساب
مینماید (۲۰۳)

البقره: ۲۰۲ - ۲۰۳

الله به هیچکس جز به اندازه
ظرفیتش تکلیف نمیکند. آنچه
(از عمل خیر) که انجام داده
باشد، برایش (سودمند) است و
آنچه (از عمل بد) که انجام داده
باشد، برایش (وبال) است.
(و آنان این را نیز میگویند):
ای پروردگار ما! اگر (گاهی)
نسیان نموده ایم یا خطا کرده ایم،
ما را مواظده مکن. پروردگارا!
و بر ما بار سنگین (مسئولیت)

لَا يَكُفُّ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا أَوْسَعَهَا لَهَا مَا
كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا
إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
عَلَيْنَا أَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ

قَبَلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَأَطَاقَةَ لَنَا بِهِ
وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا
فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٧﴾

البقره: ۲۸۷

را تحمیل مکن . آنگونه
که بر پیشینیان ما نهاده
بودی . پروردگارا ! و آنچه
را که ما طاقت آن را نداریم ،
بر ما تحمیل مکن .

و از ما در گذر و ما را بیامرز
و بر ما رحم کن . تو مولای ما
هستی پس ما را بر قوم کافران
یاری ده . (۲۸۷)

البقره : ۲۸۷

همانا که در آفرینش آسمانها
و زمین و پی در پی آمدن شب و روز
برای اهل دانش نشانها یی
(موجود) است . (۱۹۱)

إِنِّي فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتَلِفِ
الَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩١﴾

(آن اهل دانشی) که ایستاده و
نشسته و بر پهلو دراز کشیده اند ،
الله را یاد می کنند و درباره
آفرینش آسمانها و زمین تدبیر
می کنند (و می گویند :) ای
پروردگار ما ! این (عالم) را
بیهوده نیافریده ای . تو (از چنین
کار بی مقصدی) پاک هستی . پس
مما را از عذاب آتش

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ
وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا

مصون نما (و زندگی ما را از بی هدف بودن مصون فرما). (۱۹۲)

آل عمران : ۱۹۲

ای پروردگار ما! یقیناً "آنکس را که در آتشش بیا فکنی خوار نموده‌ای. و هیچکس یار و ستمکاران نخواهد بود. (۱۹۳)

ای پروردگار ما! برستی که (هدای) منادی را که برای ایمان صدا می‌کند (و می‌گوید) که به پروردگار خود ایمان بیاورید، شنیده‌ایم پس ایمان آورده‌ایم. بنا براین ای پروردگار ما! گناهان ما را بیا مرز و از زشتیهای ما چشم‌پوشی کن و ما را جزء نیکان (قرار داده و) بمیران. (۱۹۴)

(و) ای پروردگار ما! آنچه را که بوسیله (زبان) پیامبران خود به ما وعده داده‌ای، بما عطا کن و ما را در روز قیامت خوار مکن. بر راستی

حَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَمِنَّا عَدَابُ النَّارِ ﴿۱۹۲﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿۱۹۳﴾

رَبَّنَا إِنَّا أَسْمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿۱۹۴﴾

رَبَّنَا وَءَايَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ

الْقِيَمَةَ إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ أَلْيَعَادَ ﴿١٩٥﴾

که تو خلف وعده نمی کنی. (۱۹۵)

پس الله (درخواست) آنان را پذیرفت (و فرمود:) من عمل هیچ عمل کننده ای از شما را خواه زن باشد یا مرد ضایع نخواهم کرد. بعضی از شما با بعضی (دیگر روابط دارند)، پس کسانی که (در راه الله) هجرت کردند و از خانه های خود بیرون رانده شدند و در راه من آزار داده شدند و جنگ کردند و کشته شدند، یقیناً" (آثار) زشتی های ایشان را از (جسم) آنان ساقط می کنم. و آنان را در بهشت هایی که از زیر آن نهرها جاری است وارد می کنم. (این) پاداش از طرف الله است. و بهترین پاداش نزد الله است. (۱۹۶)

آل عمران: ۱۹۶

فَأَسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۚ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِّن دِيَارِهِمْ وَأُذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ نَبَأًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٦﴾ آل عمران: ۱۹۱ - ۱۹۶

برای حفظ کردن سوره‌های کوچک

(من) بنام الله که بینهایت
بخشنده (و) همواره رحم‌کننده
است (میخوانم). (۱)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾

من زمان (محمد) را بطور شهادت
ارائه میکنم. (۲)

وَالْعَصْرِ ﴿۲﴾

(که) یقیناً "انسان" مخالف انبیاء
همیشه) در زیانکاری است. (۳)

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ ﴿۳﴾

بجز کسانی که (به انبیاء) ایمان
آوردند و اعمال مناسب حال
انجام دادند و یکدیگر را بر
پایدار ماندن به (اصول) صداقت
سفارش کردند و یکدیگر را به
صبر نمودن (بر مشکلات پیش آمده)
توصیه کردند (چنین افرادی
هیچگاه در زیان نمی‌افتند). (۴)
العصر: ۱-۴

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا
بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿۴﴾
العصر: ۱ - ۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

(من) بنام الله که بینهایت
بخشنده (و) همواره رحم کننده
است (میخوانم). (۱)

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿٢﴾

(ما به هر فرد مسلمان در هر
زمان میگوئیم که) تو (به کفار
زمان خود) بگو: بشنوید
ای کافران، (۲)

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٣﴾

(نه) من بطریق شما عبادت میکنم. (۳)

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٤﴾

و نه شما بطریق من عبادت
میکنید. (۴)

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ﴿٥﴾

و نه من آنچه را که عبادت
میکنید، می پرستم. (۵)

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٦﴾

و نه آنچه را که عبادت میکنید
می پرستم. (۶)

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٧﴾

دین شما، برای شما و دین من برای من. (۷)

الکافرون ۱ - ۷

الکافرون : ۱ - ۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

(من) بنام الله که بینهایت
بخشنده (و) همواره رحم کننده
است (میخوانم). (۱)

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿٢﴾

وقتی که نصرت الله و غلبه کامل
میرسد . (۲)

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ
أُفْوَاجًا ﴿٣﴾

و آثار این امر را مشاهده
میکنی که مردم فوج فوج در دین
الله داخل میشوند ، (۳)

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ
تَوَّابًا ﴿٤﴾

النصر: ۱ - ۴

آنوقت تو با ستایش کردن
پروردگار خویش پاکیزگی او را
بیاد کن (و آنچه که در آموزش
مسلمانان کوتاهی شده است
برای آن) دعا کن که (خدا)
چشم‌پوشی کند ، او یقیناً "همواره
با رحمت بسوی بنسده خود
باز میگردد . (۴)

النصر: ۱ - ۴

(من) بنام الله که بینهایت
بخشنده (و) همواره رحم کننده
است (میخوانم) . (۱)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿٢﴾

(ما بهر فرد مسلمان در هر
زمان فرمان میدهیم که) تو (به
دیگران) بگو (واقعیت اینست که)
الله در ذات خویش یکتاست . (۲)

الله (آن هستی) است که همه
محتاج او هستند (و او محتاج
کسی نیست) . (۳)

اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٣﴾

لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُؤَكِّدْ ﴿٤﴾

نه کسی را زاییده و نه زاییده شده است. (۴)

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٥﴾

و (در صفات) هیچکس شریک او نیست. (۵)

الإخلاص: ۱ - ۵

الإخلاص: ۱ - ۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

(من) بنام الله که بینهایت بخشنده (و) همواره رحم کننده است (میخوانم). (۱)

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿٢﴾

(به هر فرد مسلمان هر زمان میگوئیم که) تو (به دیگران) بگو که من از پروردگار مخلوقات پناه می طلبم. (۲)

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٣﴾

(برای مصونیت) از شر (ظاهری و باطنی) هر مخلوق او. (۳)

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٤﴾

(مصونیت) از هر شرور تاریک کننده ای وقتی که تاریکی ایجاد میکند. (۴)

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٥﴾

(برای مصونیت) از شرارت نفوسی (هم) که آنان در گره (ارتباطات) مشترک با نیت قطع روابط می دهند. (۵)

و از شرارت هر حاسدی (هم) وقتی
که حسد میورزد. (۶)

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٦﴾

الفلق: ۱ - ۶

الفلق: ۱ - ۶

(من) بنام الله که بینهایت
بخشنده (و) همواره رحم کننده
است (میخوانم). (۱)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

(به هر فرد مسلمان در هر زمان
میگوئیم که) تو (بدیگران) بگو
که من از پروردگار همه انسانها
پناه میطلبم. (۲)

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿٢﴾

(پروردگاری) که پادشاه همه
انسانهاست. (۳)

مَلِكِ النَّاسِ ﴿٣﴾

و معبود همه انسانها (هم)
هست. (۴)

إِلَهِ النَّاسِ ﴿٤﴾

(من از او پناه میطلبم)
از شرارت هر وسوسه کننده ای که
(پس از وسوسه کردن) به عقب
باز میگردد. (۵)

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٥﴾

(و کسی) که در دلهاى انسانها
شبهه بوجود میآورد. (۶)

الَّذِي يُوسَسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٦﴾

(خواه) او (از فتنه برپاکنندگان)
مخفی باشد، (خواه) از عموم
انسانها. (۷)

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿۷﴾

الناس: ۱ - ۷

الناس: ۱ - ۷